

Predmet IT-98-32-A, Tužilac protiv Mitra Vasiljevića

Transkripcija i redaktura transkripta: Fond za humanitarno pravo, 15.decembar 2005.

Utorak, 15. januar 2002.

Svedok VG-97

Svedok VG-117

Otvorena sednica

Optuženi je pristupio Sudu

Početak u 9.30 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA HANT: Najavite Predmet, molim vas.

sekretar: Dobro jutro, časni Sude, *Predmet IT-98-32-T, Tužilac protiv Mitra Vasiljevića.*

SUDIJA HANT: Dobili smo vaše kopije, koji je vaš redni broj?

TUŽILAC GRUM: Samo trenutak.

SUDIJA HANT: Ako mogu tako da kažem, vrlo dobro su ispale.

TUŽILAC GRUM: Mi tu imamo i nekakve oznake, na tim kopijama, pa ako bi bilo moguće, radi poređenja, da se stavi jedan primerak bez oznaka.

SUDIJA HANT: Ja bih prvo zamolio da gospodin Domazet kaže šta ima o tome, osim ako ima kakvih primedbi ili ako želi da dobije čisti primerak.

TUŽILAC GRUM: Broj će da bude 174.

SUDIJA HANT: U redu, što se tiče "Power Point" prezentacije doktora Rejbija (Nigel Raby), to će da bude 174-1, 174-2, 174-3 i 174-4. Gospodine Domazet, da li vimislite da li bi trebalo da se uvedu i čisti primerci bez oznaka?

ADVOKAT DOMAZET: Nemam ništa protiv.

SUDIJA HANT: U redu, onda ćemo to tako i da uradimo. Koji je vaš prvi svedok danas, gospodine Grum (Groome)?

TUŽILAC GRUM: Naš svedok danas je VG-97. Zamolićemo da se njegovo svedočenje odvija na zatvorenoj sednici u potpunosti, ako se Odbrana sa time slaže.

Ovaj će svedok da svedoči samo o stvarima o kojima je potrebno da zasedamo na privatnoj sednici zbog bezbednosnih razloga, zbog toga što su članovi njegove porodice nedavno bili izloženi izvesnim vrstama nasilja u Višegradu. Dakle, ako se gospodin Domazet slaže, ja bih zamolio da pređemo na privatnu sednicu.

SUDIJA HANT: U redu, prelazimo na privatnu sednicu za svedočenje ovog svedoka, u potpunosti.

(privatna sednica)

SUDIJA HANT: Sledeći svedok je sa pseudonimom VG-117. Da li postoje još neke druge zaštitne mere?

TUŽILAC GRUM: Da, časni Sude. Tužilaštvo sakrivanje lica svedoka.

SUDIJA HANT: List sa pseudonimom će da bude dokazni predmet 93, svedok je dobio kopiju, to će da bude zapečaćeni dokazni predmet. Gospodo, molim vas da pročitate svečanu izjavu sa dokumenta koji vam poslužitelj daje.

SVEDOK VG-117: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cijelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA HANT: Izvolite, sedite, gospodo. Gospodine Grum.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC GRUM

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodo, kako bismi zaštitili vaš identitet tokom svedočenja, govorićemo o vama kao svedoku "VG-117". Prvo pitanje koje bih želo da vam postavim je sledeće: da li znate osobu koja se zove "Mitar Vasiljević"?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li možete da nam kažete koliko ste imali godina kada ste prvi put sreli gospodina Mitra Vasiljevića?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Možda sam imala 12, 13, po završetku osnovne škole. Čet'ri razreda.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko je godina imao Mitar Vasiljević tada? Dakle, tada kada ste ga upoznali.

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Sumnjam da je bio poš'o u osnovnu školu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li možete da nam opišete okolnosti pod kojima ste upoznali gospodina Vasiljevića?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Ja to zato što je on bio iz prvog susjednog sela, moje imanje bilo ... Mi smo bili bliski, sastajali se kao čobani, dječica, znali nam se stari, šta je znam, sve je najbolje tad bilo, niko nikom nije im'o ništa loše da kaže i da ... Igrali se kao djeca, sretali se.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, da li je istina da ste se kao dete igrali sa Mitrom Vasiljevićem?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Sigurno jeste. Moje je imanje bilo dva nijela, a tu su bila njihova imanja, čobani čuvali, vašari bivali, viđali se isto u malo većem razdoblju, nije samo kad sam ja imala čak i 15 godina, čak, i tad smo se u cjelini sretali, viđali.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li možete da nam opišete gde ste vi odrasli, dakle, odatle koliko vam je bilo potrebno da odete do imanja, gde je živeo gospodin Vasiljević, koliko vremena vam je trebalo?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: 20 minuta do mog imanja. I to gdje su se oni, kao čobani gdje smo se viđali. A do njegovog sela možda i sat vremena kad se vraćam iz sela, a do u selo se moglo i prije stići.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste da ste se viđali kao čobani, da li možete da date više detalja o tim okolnostima?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Pa ne znam, igrali smo se čole, žmire, šta ja znam, nije sam bio Mitar, bilo nas je i po 20 osoba što iz ta dva sela, tri, Brace, Đuroviće, Krasnik, Paočići, to su sva sela susjedna.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sa godinama, da li ste se pod nekim drugim okolnostima još imali prilike da se sretnete sa gospodinom Vasiljevićem?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Vala i kad je odrast'o i kad je u školu iš'o i kad je kao konobar bio. Iks puta me je služio u hotelu. Kada bi' na ručak, "Panos", "Vilina vlas", Banja.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li možete da nam opišete sledeće: tokom perioda 1992. godine, da li možete da nam kažete, otprilike, koliko biste vi često otišli u hotel "Panos" da jedete?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Pa nekad bi' svake sedmice kad idem na pijac da nosim proizvode, da prodajem, kad završim na pijacu, posle odem na ručak da ručam. Šetali smo se nekad sedmicu, nekad svako dvije sedmice, sad zavisi kako kad.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I najčešće kad biste otišli u "Panos", da li biste skoro svaki put viđali gospodina Vasiljevića, zar ne?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Pa dobro, možda on nekad nije momentalno bio na službi, nije se radilo sve ista smjena, ali uglavnom ja, viđala sam ga sigurno. To mogu ... Ako ga slučajno nisam viđ'a u hotelu, sreli smo se i na ulici, putovala sam i u autobusu, viđala sam ga i u autobusu, viđala sam ga u svoje selo i sve i on je u svoju stanicu izlazio kad bi iš'o da podseća roditelje, a živio je u gradu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada biste se sreli sa gospodinom Vasiljevićem ... Da li mogu da zamolim da devojačko prezime bude izbrisano?

SUDIJA HANT: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste da ste ga viđali u autobusu. Koliko biste ga često videli u autobusu?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Pa da ti kažem, šta ja znam, ja sam u nekom periodu malo ređe išla, u zimskom sam malo češće, nekad mjesečno, nekad u dva mjeseca otprilike, u tri mjeseca jednom, zavisi od okolnosti. Ja nisam bilježila ni pisala, ne mogu tačno da kažem.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, prošle subote, odnosno subote 12. januara, istražitelj vam je pokazao 12 fotografija. Da li ste nekoga prepoznali na tim slikama?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Mitra Vasiljevića, već nisam nikog. Samo njega sam poznala, već zato što ga znam od djetinjstva i jedno oko kad bi mi neko zatvorio, toga mogu da poznam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Časni Sude, molim da se svedoku pokaže dokazni predmet VG-20-17. Na žalost, nemamo slike u boji već samo fotokopiju. VG-117, molim vas da pogledate dokazni predmet 20. VG-20-17 i molim vas da nam kažete da li su to fotografije koje ste videli prošlog vikenda?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Ja mislim da jesu. A to se slik'o gospodin Mitar. Ja koliko, ja nikog ne poznam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koji je broj pored fotografije koju ste identifikovali kao fotografiju Mitra Vasiljevića? I da li ste se potpisali pored te slike?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gde ste stavili vaš potpis?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Na čelo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gde ste se potpisali vezano za sliku Mitra Vasiljevića?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Potpis je na čelu, datum preko, malo je uhvatilo obraza, nosa, malo iznad nosa i usni, usta ...

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, predlažem da se dokazni predmet VG-20-17 uvede kao dokazni predmet.

SUDIJA HANT: Da li imate primedbi gospodine Domazet?

ADVOKAT DOMAZET: Ne.

SUDIJA HANT: Hvala vam. To će da bude dokazni predmet P20-VG-117. Biće zapečaćen dokazni predmet.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas da pogledate u sudnici, završil smo sa tim dokaznim predmetom, dakle, molim vas da pogledate po sudnici i kažete nam da li ovde vidite osobu koju ste prepoznali na slici?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Vidim, tamo je u lijevom čošku, druga.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li, molim vas, možete da nam kažete šta on nosi danas, kako bismo mogli da znamo o kojoj osobi govorite?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Koliko ja vidim, gore mu je braon sako, kravata, košulja da li je bijela, da li je, nisam baš sigurna za boju, slušalice na ušima.

TUŽILAC GRUM: Da li se Odbrana slaže da je svedok identifikovao gospodina Vasiljevića?

ADVOKAT DOMAZET: Mislim da to nije apsolutno teško, po meni je nepotrebno, ali kad ste insistirali uopšte ...

SUDIJA HANT: Mislim da se svi slažemo da je ona identifikovala optuženog. Napravićemo sada pauzu. Želim samo da vidim da li možemo da izbacimo jedan dokument. Mogu da potpišem nalog za jedan dokument. Potpisaću to tokom pauze. Nastavićemo u 11.30.

(pauza)

SUDIJA HANT: Gospodine Grum, izvolite.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Želim sada da vam postavim nekoliko pitanja o nečemu što se desilo, nemojte da nam kažete tačan datum, ali želim sada da se vratimo na jun 1992. godine. Nemojte nam reći, dakle, tačan datum, ali nam recite da li se desilo da su u junu mesecu 1992. godine neki Srbi došli kod vas u selo i rekli vam da morate da odete iz Višegrada.

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Jesu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li su narednog jutra u vaše selo došli neki kamioni i da li su vas seljani iz vašeg sela i iz nekih drugih sela ukrcali u te kamione?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gde su vas odveli?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: U Višegrad, pred školu "Vuk Karadžić".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste vi kod škole "Vuk Kardžić" sišli sa kamiona?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Jesmo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A šta su onda uradili s tim kamionima, nakon što su ljudi sišli s njih?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Kamioni su se okrenuli i nekud su ošli nazad, a kud su, ja ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li su svi ljudi koji su tamo bili odvedeni, bili Muslimani?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Jesu vala, svi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A nakon što su kamioni otišli od škole "Vuk Kardžić", da li je u vreme kada ste vi stigli tamo u tu školu, da li je tamo već nekoga bilo?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Mi smo stigli pred školu na plato, nismo odma' ušli u školu. Do malo, pomolio se Mitar Vasiljvić, nosio je knjigu pod rukom. Kad je doš'o, rek'o je "dobar, dan". "Dobar dana, ja radim za Crverni krst" i sjeo je, bio je pred vratima, iamo je stolić, malo manji, čet'ri stolice. Na tu je stolicu jednu sjela moja svekrva, pošto je imala lomljenu nogu. Na drugu je sio moj svekar, a na trećoj je sjedio neki vojnik, zvali su ga "Čaćanin". U tom je i Mitar sio za taj sto i dao je izjavu da nas mora upisati u tu knjigu. U tu knjigu. Rek'o nam je onda, "grupišite se familijarno" tako da kad počne pisati, da mu je lakše kad počne iz jednog domaćinstva da tako piše. Kako je koga popisiv'o, narod je svoje torbice, kesice što je imao, uvalio odma' u prostoriju u školu. Moja se familija najposlednja upisala zato što je otiš'o čovjek da traži nama prevoz da idemo za Beograd, jer ja sam imala djevera u Beogradu, bio je vojno lice. Moja su djeca su otišla 4. maja, samo sam ja ostala sa njegovim ocem i majkom i ja sam tada, naravno, došla u školu. I tako je sav narod kada se popis'o, moja se familija najposlednja popisala, Mitar je sabr'o i zaokružio je, 119 osoba je bilo. On je tu još malo bio i on je otiš'o. Ja ne znam kud je otiš'o, moja je familija još malo sjedila. Do malo, došao Ristić i meni kaže "Bešlička, moraš ući sa babom unutra u školu. Nismo vam danas uspjeli prevoz naći. Mile je morao otići na Ruišta. Iskrsn'o je problem između vašije' i našije'" i nije nam ništa javio za prevoz, "moraš babu unijeti ..."

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospođo, vratimo se sada na to isto, ali ću da vam postavim nekoliko pitanja pa ćemo polako to videti zajedno u pojedinostima. Recite nam kada ste vi stigli u školu, da li ste vi videli Mitra Vasiljevića?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Nisam. Kad sam stigla pred vrata, nije bio, ali do malo je izbio. Nakon ... (*nerazumljivo*) ... vratio se tamo, 'vamo, šta će kud će u tom krugu, mada ... (*nerazumljivo*) ... drugi je, tobože, ne smije niko otići, a Mitar nije bio kada smo mi stigli. On je do malo doš'o.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste vi videli odakle je on došao? Iz kog pravca?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Doš'o je iz istog pravca odakle su kamione okrenule. Još onda sam ga ja vidjela na desetak metara do tog naroda, nisam s interesovala da li je došao s autom, da li je, ja bih ga vidjela peške, ali nisam se interesovala ... (*nerazumljivo*) ... ali vidjela sam ga na jedno 10 metara kada je treb'o

grupi prići, poznala sam ga da je Mitar, a on se nije predstavio da je Mitar. Samo je rek'o, "radim za Crveni krst, treba da vas popišem, grupišem tako da je lakše, imam ovu knjigu u koju se uvede i nikom dlaka faliti neće, ova će knjiga ići u Ženevu (Geneva) da se proslijedi". Nama nije ništa loše rek'o, tako.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je on stigao, to jest, da li ste vi videli da Mitar dolazi pre ili pošto su kamioni otišli?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Kad su kamioni otišli, nije prije bio. Sigurno. Ja ga nisam vidjela, možda je negdje bio sklonjen, ali ja ga nisam vid'la.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Nakon što su kamioni otišli i kada je Mitar tu stigao, da li je tu bilo nekih ljudi koji su dovedeni kamionima, a da nisu bili među onim ljudima, među Muslimanima koji su prethodno bili dovedeni. Da li je neko drugi bio tu?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Jeste, bilo je ispred škole bližih tih naselja što nisu u školu hodali, čekali, tobože, konvoj. Treba da izbije konvoj taj dan u 12.00, ja znam tog naroda je bilo iz mog komšiluka, tako su imali svoju djecu u gradu pa su pre izbjegli, ošli, na primjer, pješke, na dva dana, na pet dana, na sedam dana, kod te djece u gradu, osjećali se kao sigurniji. I tog sam mog naroda iz komšiluka vidjela, baš je bio Rustan Murtić sa svojom ženom, tu sa narodom iz okolice grada. Oni nisu ulazili u školu, oni su čekali. Ali nisu ni oni taj dan ošli s konvojem i njima su javili za toga Salima, "danas ne možete, idite kući, noćite, pa možda sutra dođite" i opet se sutradan skupili isti ljudi oko grada, tu da se skupe na konvoj.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ti ljudi koji su čekali na konvoj, jesu li ono bili Muslimani?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Sve Muslimani, sve vala, ijedan.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A osim njih, je li u to vreme, nakon što su kamioni otišli, a pre nego što je stigao Mitar Vasiljvić, da li je tu bilo nekih Srba?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Jedino oni što su dopratili nas, tobože, s kamionima s konvojem. Ja ovu dvojicu, ne znam kako im je ime, znam samo "Ćiru" zvani "Ćira Đurić", a ja ne znam ni kako mu je ime, mi ga kao djeca svi zvali "Ćira" i ja mu drugo ime ne znam. Eto, on je tu osta', na primjer, tu dok je bio, bio dok je i Mitar bio, taj Ćiro, jer kasnije Ćiro cijelo vrijeme se vrać'o i bio u školi. Noćio je Ćira u školi. Tu noć.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A da li je taj Ćira bio naoružan?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Jeste, Ćira je bio naoružan.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li nam reći kakvo je oružje imao?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Im'o je automat. Automat mu je o ramenu bio i oni svi što su dolazili, njih pet je došlo sa tim kamionima. Kad su došli u naše selo, odmah su iz kamiona izišli, onako, po kolutama se razišli, tobože ... (*nerazumljivo*) ... u šumi, sigurno. I oni su vojnici bili sve po tim kolutima, dok se narod nije skupio i posed'o u kamione i onda su i ti vojnici došli i dočerali te iste kamione u kabine,

narod je gore bio na karoserijama, ovi muslimanski, a ovi su bili u kabinama. Od tih su bili naoružani.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospođo, želeo bih sada da se vratimo na momenat kada ste prvi put videli Mitra Vasiljevića. Da li možete da nam kažete šta je on tada nosio od odeće?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Bio je u pantalonama civilnim, nije bio u vojnoj uniformi, u pantalonama civilnim i košulja mu je bila na njemu, bijela. Taj dan kad smo mi došli. Kad sam ga ja prvi put vidjela, kad je doš'o sa tom knjigom da nas popiše.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sećate li se da li je on bio naoružan?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Ja mu nisam ništa, što se tiče od oružja, nisam nigdje vidila. Ne znam da je slučajno im'o pištolj, da ga ja nisam vidila, što se tiče oružja ja mu nisam nigdje vidjela nikakvog oružja. Jedino sam tu knjigu vidjela što je donio i spustio je na sto, ja kod njega oružja nisam vidila nikakvog.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li nam reći kako je izgledala ta knjiga, što detaljnije da nam je opišete?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Knjiga je malo veća bila, u vidu školskog dnevnika, a naši su ljudi, seljaci, nazivali, kaže: "evo ga, Boga mi, sa tefterom." I kad je doš'o, spustio je tu knjigu na sto i tako nam je rek'o da se familijarno grupišemo, da se potpišemo u tu knjigu ko se uvede, neće nikome dlaka faliti, ta knjiga mora ići za Ženevu da se prevodi. U međuvremenu, ja sam bila bliska tu, zato što mi je svekrva imala slomljenu nogu i sjedela na stolici, ja sam vamo bila do samog stola. Prelist'o je dva, tri lista, pet koliko, nisam brojala, da sam znala da će do ovog doći malo bi se i zainteresovala, al' nisam. I onda naš'o čist list i poč'o je pisati familijarno. Kako je koga upisiv'o, tako je narod ulazio u salu u školu. Moje je se familija najposlednja upisali, zato što smo čekali prevoz, ošo je Miloje Joksimović da traži prevoz za moju familiju. Nas je najposlednje upis'o i to sam dobro vidjela kad se potpis'o da je sabr'o. 119 nas je bilo i zaokružio je tu brojku po završetku popisa. I on je još malo posjedio, nama ništa loše nije rek'o kad je tu bio, toliko je rek'o, sve što sam rekla. On druge riječi nam nije oslovio. I on je otiš'o. Do malo je izbio Ristić da meni kaže, "Bešlička, moraš i tu babu unijeti unutra, nije Mile naš'o prijevoza, danas se neće ići za Beograd, morate ući tamo. Iskrsn'o je problem između vašije' i našije' na Slapu. Mile je otiš'o na Rujišta. Morao je otići" i tako sam ja mog babu sa svekrvom i još mi bila načelnikova rodica, unijeli unutra. Tamo kad smo ušli, ovaj narod u sali sjedio, sala je ogromna, dole beton ... (*nerazumljivo*) ... samo malo kartona i ako je neko slučajno ponio sebi neku dekiću u torbi, iznio je preda se, prostr'o. Ja kad sam ušla, ja sam vidjela tamo u jednoj prostoriji strunjače što su radila djeca fizičko i ja sam se obratila kod Ristića. Pitam, mogu li uzeti ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospođo, postaviću vam nekoliko preciznih pitanja pre nego što pređemo na samu školu. Kada ste vi prvi put videli gospodina Vasiljevića, je li on bio sam ili je neko bio s njim?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Ja sam njega samog vidjela da je doš'o. Ja drugog nikog nisam uočila van od tog što je došlo sa konvojem vojnika, što su bili, gore što su dolazili po nas. Eto, Ćira sam znala kao njega, a one ostale nisam ...

prevodioci: Možete li samo malo sporije da govorite, gospođo, zbog prevodilaca.

SVEDOK VG-117: Znae šta, ja sam ovako prirodno glasna od kako sam postala, to mene biva. Pa pokušaću.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Želeo bih da vam postavim još jedno pitanje o onome šta se vi sećate da je gospodin Vasiljević imao od odeće. Da li se vi sećate da je on tog dana imao nekakvu traku oko ruke.

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Sigurno nikakvu nije im'o.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pre par trenutaka ste nam rekli da je gospodin Vasiljević rekao da se ljudi grupišu. Je l' on vama objasnio zbog čega oni to treba da urade?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Da mu je lakše da kad počne u knjigu uvoditi da je familijarno, sve po redu, pisano, jedno do drugog. Da ne bi pis'o sad Serić jedno, Murtić jedno, šta ja znam, spiskove sve familijarno iz jedne kuće i domaćinstva, sve od najstarijega piše pa redom, tako sve.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A po vašem sećanju, možete li da nam kažete, otprilike, koliko je, u koje vreme je on počeo da popisuje imena ljudi?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Pa da ti kažem, konvoji su negdje došli od 7.30 pa do 8.00 u selo. Stigli smo u grad između 9.00 i 9.30, a prije 10.00 je on stig'o na plato. I počeo nas je pisati. Eto, nije prošlo par minuta, tako nam je saopštio i možda je tu ost'o, da li je sat, da li je jače od sata, ne bi to smijela da kažem kada nisam gledala na sat, pa da kažem precizno ovoliko, ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, vi nama kažete da ste vi gospodina Vasiljevića videli oko 10.00 i da je, otprilike, tada počeo da popisuje imena.

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Jest', jest'.

TUŽILAC GRUM - PITANJE: Možete li nam reći da li se sećate kakvo je vreme bilo tog dana?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Bilo je vrijeme da ljepše ne može bit'. Taj dan nije padala kiša ni malo, dok je prethodnih prije dana, bilo non-stop kiše. A taj je dan bilo pravo fino vrijeme. Eto.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete, koliko se vi sećate, koliko je vremena proteklo od momenta kada ste ga prvi put videli, do momenta kada ste vi ušli u školsku zgradu i kada ga više niste videli?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: On je se, eto, čim je nas popis'o, sad ti kažem, da li je bilo sat, da li je jače od sata, to ne bi smjela precizno reći da ti kažem. I on je čim je svoj popis završio, nije par minuta tu ost'o, on je otiš'o i on se više nije vrać'o, jer ja

posle nisam pravo ušla u školu sve do moje familije. Prošlo je malo vremena, pa je doš'o taj Ristić da kaže da ću ja ući u školu sa mojom familijom. U međuvremenu, ne znam da li to smijem ispričati, moja je svekrva sa izvinjenjem, zatražila tutu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospođo, moram da vam postavim jedno konkretno pitanje. Dakle, možete li nam reći koliko je vremena prošlo od momenta kada je on stigao do momenta kada je otišao, koliko je on tu ostao?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Između 10.00 i 11.30, to bi tako moglo bit'. Možda da baš nije bilo još ni 10.00 kad je doš'o, a možda nije bilo baš ni 11.30 kada je otiš'o, ali uglavnom pre 12.00 je sigurno otiš'o. Prije podne. To mogu, jer po tom znam kada sam išla sa drugim vojnikom da tutu tražim, zato kažem, da li mogu to ispričati.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znači, gospođo, to je bilo, otprilike, sat i po?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Toliko vremena, prije manje nego više, jer to je išlo stvarno, grupis'o se narod, tu nije bilo baš nekog zadržavanja.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste nam da je bilo 119 ljudi. Kako to da vi znate da je bili tačno toliko ljudi u to vreme?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Zato što sam stajala baš tu kod stola, rekla sam vam, moja svekrva je sjedila na stolici. Moja se familija najposlednjija popisala i Mitar, po završetku sabr'o je, dole napis'o "119" i zaokružio i rek'o je da nikom dlaka ne sme faliti ko je u knjigu uveden, ta će knjiga ići u Ženevu da se proslijedi da bude sigurno ko je upisan. On loše ništa nije rek'o kad nas je popisiv'o. Nikom nije ništa loše rek'o ni reč jednu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li vi shvatili da on ta imena popisuje i da organizuje konvoj koji bi vas odvezao iz Višegrada?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Koliko sam shvatila, toliko i nisam zato što sam imla prethodno iskustvo da slušam ko je otiš'o prije sa konvojem, baš skuplja u školi i preko radija javlja, poručuje svoj familiji, braći, sastrama, odreda muslimanskom življu, da ne ide niko na konvoje. Ekstra muškarci. Ko je god doš'o na konvoj da ga nema, da je skinut i negdje odveden, što su ošli u prethodni konvoj.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospođo, postavicu vam sledeće pitanje. Vaša svekrva, rekli ste da je ona sedela na jednoj stolici. Možete li da nam opišete gde se nalazila ta stolica na kojoj je ona sedela, u odnosu na mesto na kome je sedeo gospodin Vasiljević, a za vreme dok je zapisivao imena ljudi?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Evo ovako gdje sad ja sjedim. Tu je moja svekrva sjedela, a iz onu stranu otud, unutar je sjedio, a svekar je sjedio ovako na desnu stranu, a na lijevu stranu je sjedio taj vojnik što su ga zvali "Čaćanin" što je oštrio nož čitav dan tude. I na kraju mu je moj svekar rek'o, "da vidim, mulače, kako si ga pripremio." On je dao taj nož mome svekru u ruku, moj je svekar, Mitar je već bio ošo kad je to bilo, ali i dalje su ostali da sjede za stolom on i taj vojnik, Mitar je već bio ošo. I on je njemu ovako, "a svaka čast, dobro si ga pripremio". On je uz'o nož i stavio negdje na čizmu, gdje je im'o korice, taj nož stavio u korice, kamu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospođo, možete li nam što je moguće tačnije reći na kojoj udaljenosti se nalazila vaša svekrva od Mitra Vasiljevića? Ako možete da nam kažete, na primer, da biste otišli od svekrve do mesta gde je sedeo gospodin Vasiljević, koliko koraka ste morali da napravite?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Samo korak, svekrva je bila naslonjena na ovu stranu stola, a žene su dolazile, inače, u cjelini, na ovu stranu kako je bila naslonjena za stolom, on je s druge strane sjedio i pis'o. A ja sam mogla da napravim dva koraka iza svekrve, ja se nisam ni sjetila stvarno, ja sam hodala, na primjer tu stajala i hodala, ja sam mogla da napravim, da obiđem dva tri koraka da, da bi došla tačno do Mitra. Što se tiče toga tačnije, nemam šta reći nego što jest'.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A dok je gospodin Vasiljević zapisivao ta imena, tih 119 imena, gde ste se vi nalazili u odnosu na taj sto? Gde ste vi stajali?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Između same svekrve i svekra, stajala na čošku stola, kako je koga popisiv'o tako je starije osoblje, da im uzmem ono kesa što su ponjeli, da im pomognem uneti tamo u školu i otud se vratila. Nisam stajala non-stop, da kažem stajala sam stalno, nisam pomagala sam tako tim starijem osoblju da te kese i torbe pomognem tamo unijeti unutra, otale sam se opet vraćala tuj i tako.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je u to vreme išta vas sprečavalo da vidite lice gospodina Vasiljevića?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Ništa. Ni on nije bio dok je drugi je bivao, dok su se nagarili i čarape oblačili na lice i taki. Ima, na primjer, slučajeva, a on nije bio ničim se sprečav'o, da kažem, da ga ne bi poznali. Nije. Ničim. Samo je bio tada mršav, nije bio ovako napredan kao sad. Popravili ste ga ovde dobro.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospođo, kada je on zapis'o vaše ime, gde ste vi stajali u odnosu na njega?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Znate, pošto sam bila najposlednja, stajala sam do samog stola. Tad sam prišla do svekra i svekrve i prvi mi se upis'o svekar, pa Alima, svekrva mi, pa od čovjeka rodica što sam je povelala sa sobom, nije imala nikoga, nije se udavala, ja sam je od prvog dana rata povelala sa sobom, danas danji sa nama bila u Austriji (Austria), pa se vratila u Sarajevo i danas je danji sa mojim svekrom. To sam bila tako, tad sam bila najbližija zato što smo se mi poslednji pisali i tad sam, vala, gledala kad je pis'o i upisiv'o.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da ste vi hteli tada da mu dotaknete ruku, na primer, da li biste to mogli da uradite, da li ste bili dovoljno blizu?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Pa kako da ne, bolan, da sam stala do svekra mogla sam i rame da mu dotaknem i leđa, a ne ruku. Ruka na stolu, što se tiče toga.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste vi videli gospodina Vasiljevića kako odlazi tog dana?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Jesam, jer nisam ja, tada sam još stajala zato što moja svekrva nije bila ušla. Kren'o je otle, nisam vidjela, eto, vidjela sam ga ovdje,

kažem, par metara, a dalje nisam ni pratila. Šta je dalje bilo, kud je ošo, da li je svojim vozilom, da li je otiš'o dalje pješke ja ne znam, nisam se interesovala. Ali od stola je ust'o i otiš'o.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Šta se desilo sa tom knjigom u koju je upisivao imena? Da li je odneo sa sobom?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Kako je god donio pod pazuhom, opet je stavio i odnio. I on je prič'o sa otim vojnicima kako je ust'o i s jednim i drugim i trećim kad je ust'o, a šta je prič'o, ja ne znam, nisam čula. Tad nisam bila blizu, k'o što sam bila za stolom, kad je pis'o.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A kad je otišao je li otišao sam ili s nekim?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Sam je otiš'o. Oti su vojnici i dalje ostali, on je kren'o i to sam i otiš'o, knjigu je tu pod pazuhom, ja kažem nisam ga pratila, pratila sam ga par metara očima i ja dalje nisam, jer sam, šta ja znam, nisam ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I da li je tačno da ste ga vi tada poslednji put lično videli pre nego što ste sada ušli u sudnicu?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Sigurno tada sam ga posledni put vidjela, ja ga više nisam nikada vidjela. Taj dan se nama vraćalo tije vojnika, a on se nije povrać'o više u školu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospođo, je li tačno da vi niste otišli konvojem iz Višegrada, već da ste otišli peške?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Nijesam otišla pješke, otišla sam sa Milom, vratili se. Sutradan je doš'o taj Miloje Ristić i kaže, "nisam mog'o da ti nađem prevoz za Beograd, moraš se vratiti ponovo u svoje selo, pa ćemo sutra nastaviti putovanje pješke do srbijanske granice." Onda je rek'o ovom ostalom osoblju što je bilo tu, "ni vi nećete imati odmah konvoj ali vas je država zatvorila, moraćete i vi ovde ostati, da li sedam dana, da li 10 dana. Ako hoćete, možete se vratiti ponovo u vaša sela." Narod je to jedva i doček'o. On je otle otiš'o, nije malo prošlo vremena, vratio se, kaže, "hajte na konvoj". Kad smo tamo izišli, ... (*nerazumljivo*) ... je došla po nas, po moju svekrvu i svekra, a od nje kad smo došli bila su tri kamiona. Kad su nas odavde vratili, bila su dva. To je bilo narod, sve jedno na drugo, kaže "nemamo više kamiona, ako možete stati u ova dva, strpajte se". Narod je mor'o da se strpa jedno drugom i na krilo i na leđa i na i otle kako smo krenuli od škole i kako smo nagazili na glavnu ulicu, sirena je pritisla na auto i sve kako koji auto izbije, kamioni, oni su stali, propuste ta auta, iz auta dignu se tri prsta i prolaze ti auti. I mi smo krenuli prema mome selu. Kad smo došli na Banju kud je skretnica da se ide za "Vilinu vlas" ili za Župu. Dva se auta preprečila ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospođo, zamoliću vas da mi odgovorite sada na ovo poslednje pitanje i to je razlog zbog čega ste vi i ovde. Da li vi imate ikakve sumnje da je osoba koja je beležila imena vas i drugih seljana, 119 osoba, da li vi imate ikakve sumnje da je to bio Mitar Vasiljević?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Da nije on bio? Kako rekoste, nisam razumjela?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li imate kakve sumnje da li je to bio gospodin Vasiljević, ta osoba koja je tog dana zapisivala imena?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Kako ću imati druge sumnje da je to bio Mitar, kao što ga iznam da je bio lično Mitar. Nema druge nikakve sumnje, kakve ću imati kad ga znam k'o i sebe.

TUŽILAC GRUM : Hvala gospođo, nemam više pitanja.

SUDIJA HANT: Izvolite, gospodine Domazet.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT DOMAZET

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospođo, ja ću vas pitati, možda ne ovim redom, već možda obrnutim redom od onoga što je učinio gospodin Grum, a to je da mi kažete ovo o čemu ste pričali, dakle ovo pred školom, popisivanje i koji je to dan bio?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Da vam pravo kažem, ne znam tačno koji je dan bio, ali znam datum, mada sam opomenuta da datum ne pominjem, ali ja ću da ga pomenem.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja sam vas, u stvari, nisam mislio dan u nedelji, nego upravo sam mislio na datum.

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: To je bio datum 22. juni.

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, vi znate da ovo otvara celo jedno novo pitanje. Vaše unakrsno ispitivanje u vezi sa ovim sada pokreće nešto što se tiče, što spada u repliku, a tiče se datuma. Ako se sećate, u odluci koju je dalo Pretresno veće, bilo je rečeno da Tužilaštvo ne može da izvodi dokaze o tom konkretnom datumu, jer se to nije nalazilo u replici, ali ja sam to spomenuo, jer bi unakrsno ispitivanje sada moglo da pokrene niz pitanja, a onda će Tužilaštvo moći da se bavi tim datumom, ako taj datum bude sada pokrenut u unakrsnom ispitivanju.

ADVOKAT DOMAZET: Vaša Visosti, ja sam to razumeo, ali razumeo sam da ste prihvatili svedočenje ovog svedoka kao ponovni dokaz, a ne kao repliku. Jer je upravo bilo reči da ne može biti replika. A ne vidim kako bi moglo bez datuma da se o ovome razgovara, jer upravo je datum kada se ovo desilo, po meni ključna stvar radi ocene da li je svedok mogao da vidi Mitra Vasiljevića.

SUDIJA HANT: Imate pravo, ja možda nisam trebao da koristim reč "replika". Naime, hteo sam da kažem da se radilo o nečem što je deo njihovog glavnog izvođenja dokaza. Ja znam šta vi radite, pod uslovom da znate koje su i posledice toga. To me je brinulo. Dakle, ako to sada budete pokrenuli, onda morate da imate na umu posledice. Mi smo ograničili ovo ispitivanje na pitanja koje se tiču Crvenog

krsta. Ne kritikujem vas ni na koji način, samo želim da se uverim da znate gde ćemo doći kada krenete s takvim pitanjima. Pitanje je, inače, sasvim u redu u ovim okolnostima.

ADVOKAT DOMAZET: Shvatam, vaša Visosti, ali zaista je ovde izuzetno važno da utvrdimo tačno vreme o kome govori svedok. Ja sam to imao u ovom draftu izveštaju i morao sam to da pitam, bez obzira šta će to izazvati u ponovom ispitivanju. Ja se toga ne bojim, a smatram da je to zaista važno utvrditi i zbog toga sam i krenuo na ovaj način.

SUDIJA HANT: Ja vas potpuno razumem. To je na vama da odlučite. Mene je jedino brinulo da vas upozorim da znate koje bi posledice mogle da budu. Sada izvolite, nastavite.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, gospođo, rekli ste da je to bio 22. jun 1992. godine.

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pre nego što vam postavim sledeće pitanje, ja ću vas zamoliti, sobzirom da govorimo istim jezikom, da napravite jednu pauzu uvek i ja ću nastojati da učinim zbog prevodioca, da bi mogli da prevode i pitanja i odgovore lakše. Je li u redu?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Sve je u redu što se tiče mene, sve što mogu ...

prevodioci: Molim svedokinju da se približi malo mikrofonu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle moje sledeće pitanje, gospođo, na osnovu čega se sećate, na osnovu čega pamтите da je to bio upravo taj datum, 22. jun 1992. godine?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Je l' znate po čemu se sjećam? Zato što su po nas bili došli konvoji 14. juna da idemo za Višegrad. I došli su i tada su nam isto rekli. Znaš ta, mi smo došli na red kad je narod bio spremljen, isp'o je opet problem, "Alijina država je zatvorena, nema prolaza, morate ostati ovde još sedam dana pa ćemo po tom doći po vas", po tom se sjećam. A taj dan otišli su Korićani, nisu s konvojem, u Višegrad.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Samo ovo da vas pitam ...

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Izvolite.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kad kažete "taj dan su otišli Korićani", na koji ste dan mislili ...

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Na 14., na 14. juni.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, gospođo, ovako, ako vas razumem. 14. juna vi dobro pamтите ...

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Molim vas dok završim, zbog prevođenja, ne možete, dakle ... Dobro pamтите da su 14. juna otišli ljudi iz Koritnika za Višegrad, a da ste vi otišli 22., nekih nedelju dana posle toga. Je li tako?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Tako je. Oni su bili došli taj dan po nas, ali mi nismo ošli.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada kažete, gospođo, "konvoji su došli po nas", na šta mislite, na prevoz, na kamione ...

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Na prevoz, na kamione, na to mislim. Taj dan 14. su bili došli konvoji i data nam je izjava. Došli smo na reč, što je bilo dogovoreno. Svako drugi dan su dolazila dvojica trojica ljudi da kažu, "vi morate ići" i dogovoreno je bilo da 14. dolaze konvoji po nas i mi smo se bili skupili i došli su kamioni, isto su bila došla tri kamiona. I davali su nam tu izjavu, znate, "zatvorila se Alijina država danas ne možete ići, bolje vam je da ostanete u svom selu u svom mjestu. Za sedam dana ponovo ćemo doći, za sedam, osam dana bićete izvješteni" i eto, došli su tad.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle i vi pamтите dobro da tog dana 14. kada su ljudi iz Koritnika otišli, vi iz vašeg sela niste otišli već ste otišli osam dana kasnije. Je l' ste sigurni u to?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Sigurno, to sam sigurna, ako ja nisam na ovoj stolici, nije ni to bilo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Možda ćemo se vratiti na to, ali sada ćemo ići malo drugim redom kojim ste i vi išli. Kada ste govorili o svom detinjstvu i školi, govorili ste o tome da ste završili četiri razreda osnovne škole, čini mi se ...

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gde ste ta četiri razreda završili i kada, gospođo?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Pre sam na Odžak u školu išla i iš'o je Mitrov rođak od strica, Rade Vasiljević, zajedno je samnom sedio u istoj klupi. Rade Vasiljević i Božo, koliko se sjećam da se on Kovačević preziv'o, da se nije preziv'o Vasiljević. I Krsta Božić. Mi smo išli u jednu generaciju, jedna smo generacija, išli smo u istu školu. Na Odžak tri godine, a četvrta godina škola se napravila u Klačnjiku, četvrtu smo godinu završili u Klačnjiku.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospođo, ja vas, čini mi se jedno pitam, vi mi drugo odgovarate. Ja sam vas pitao kada je to bilo, vi mi odgovarate sa kim ste bili. Ja vas pitam kada ste završili četiri razreda osnovne škole?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: 1958. godine sam završila čet'ri razreda osnovne škole.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: To bi značilo da ste negde 1954. godine pošli u školu, je li tako?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Pa ja mislim da je tako.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete li nam reći koje ste godište?
SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: 1948.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Govorili ste da ste u tom detinjstvu čuvali stoku na tim područjima.

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: O kojim godinama se to radi, starosti, kada ste vi to radili?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Ja sam bila ima 15 i 16 godina i više, počela da se zabavljam ... Ja sam počela susrete s Mitrom kad je on im'o svojih osam godina zato što su nam imanja bila jedno do drugog. Da li je on lično im'o svoje imanje, ja ne znam, samo znam jednog Đurevićana čoveka koji je graničio do mene i na toj smo se livadi najviše sastajali.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Koje je to vaše imanje bilo najbliže selu Đurevići o kome ste govorili, kako se zvala, kao što znate da svi predeli kod nas imaju neko svoje ime.

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Sigurno, zvala se moja parcela "Jelo", a to je možda negde na centru između Đurevića i moga sela. Kad bi se merila kilometraža, možda bi jedno pola kilometra bilo Đurevići dalje nego što je moja kuća, od tih parcela. Ona je bila parcela najudaljenija od moje kuće.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Znate li od te parcele koliko je udaljena najbliža parcela koja je mogla da pripada porodici Mitra Vasiljevića?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Ja ne znam tu parcelu, samo znam skupove, Bajić se preziv'o taj čovjek što graniči do moje parcele, a ja Mitrovu parcelu ni jednu ne znam da li je bližnja, da li je daljna kao njegovu, a samo znam gdje smo se skupljali i Mitar je graničio do mene i Đurovića, njegov komšija. A kao njegovu parcelu, ja ne znam, a što ne znam ja i ne govorim. Samo ovo što znam i šta sam sigurna.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Upravo od njega imam takvu informaciju pa vas pitam da li znate ili možete da tvrdite da ni jedna parcela koja je njegovom ocu pripadala, nije bila bliže bar od kilometar i po do dva kilometra od parcela koje su pripadale vašem ataru sela.

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Ja sam i tačno dala izjavu. Ja ne poznajem njegovu ni jednu na kilometar direktno parcelu. Znam da sam Mitra u detinjstvu u toj parceli vidala, igrali smo se skupa, što je jedna do druge graniči, pa je igralište bilo i u mojoj parceli i od toga njegovog komšije.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li dozvoljavate mogućnost da je tačno ovo šta je on rekao u pogledu udaljenosti njegovih parcela?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Dozvoljavam, jer što ja ne poznajem, ja ne znam. On je stvarno iz tog sela, pa možda je mog'o reći ... Ja ne znam, on je mog'o reći, nije

ovo njegova parcela. Ne poznam i ne mogu ni kazati da to nije tačno. Kako sam goda ja imala svoje imanje, imali su i oni svoje.

SUDIJA HANT: Sada čujemo istovremeno i francuski i engleski u našim slušalicama. Nisam siguran da se to na oba kanala čuje, ali, u svakom slučaju, u kanalu četiri čujemo uz engleski i francuski. Gospodine Domazet, ne znam gde ste krenuli sa ovim. Naravno, ja ne želim ni na koji način da vas ograničavam i vaše unakrsno ispitivanje, međutim, zanima me da li se ovo uopšte tiče čak i pitanja verodostojnosti. Znam da se u velikoj meri moramo pouzdati u vas, ali ako nas možete uveriti da će ovo na neki način biti povezano sa nekim relevantnim pitanjima, ja bih vas pustio da nastavite ovako.

ADVOKAT DOMAZET: Vaša Visosti, da, upravo se radi o tome, o pokušaju da udostojim verodostojnost obzirom na podatke koje sam ja dobio od klijenta, a obzirom i na ono šta je svedokinja upravo o tim činjenicama govorila. U početku, na pitanja gospodina Gruma je o tome govorila, da se igrala sa decom i među njima i s Mitrom, kao malim.

SUDIJA HANT: Ako se radi o tome, onda izvolite, nastavite.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Naravno. Ako sam vas razumeo kad ste odgovarali na pitanje gospodina Gruma, vi ste rekli da su se tu i tamo okupljala deca, govorili ste i o livadama i o vašarima, čak i po dvadeset iz tih tri ili četiri sela.

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Nije dvadesetak, tri ili čet'ri sela, jest'.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da se nekada okupljalo i dvadesetak.

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Jest', sigurno.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Možete li reći koga se još sećate iz sela Đurovića, a da je, a da je uzrasta negde Mitra Vasiljvića?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Da ti kažem, što se tiče njegovog uzrasta, ja se ne sjećam, Mitra se sjećam, to je Mitar dobro znao. Moj otac je bio splavar pa sam je cijeli put došla, jer tada nije bilo prevoza ni autobusa. Sa splavom dođe do Đurovića pa sam iks puta se svraćala i na kafu u Đuroviće u njegovom komšiluku. Nisam samo ja bila, uvek bila neka djeca, nekad dvan'est članova siđe tu sa splava i moj otac produži za Bajinu Baštu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja vas molim opet, gospođo, da se skoncentrišete i da odgovarate na moja pitanja. Dakle, ono šta vas pitam, kratko i jasno. Ukoliko nešto nije jasno, ja ću i dalje nastaviti. Moje pitanje je bilo, dakle, obzirom na tu razliku u godinama, govorimo o igranju dece o kome pričate, na veliku razliku u godinama, pitao sam da li je još nekog pamтите iz sela Đurevića tog uzrasta. Vi ste rekli da ne pamтите.

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Ja ne mogu da kažem da li je njegovo godište, šta ja znam, djece je bilo, ja se sad ne sjećam. Najviše se sjećam Rada, Boška, Krste, eto, on nije bio našeg uzrasta, on je bio ...

SUDIJA HANT: Gospođo, molim vas, imajte na umu da morate da pravite pauzu, malo da sačekate, pre nego što počnete da odgovarate. Počnete prebrzo tako da vas previdioci ne mogu sustići.

SVEDOK VG-117: To je meni mana.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Još poslednje pitanje u vezi sa tim, gospođo. Ove koje ste pomenuli kao "Krsta, Rade, Boško", ova imena, jesu li to bili približnih godina vama?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: To su moja godišta što smo zajedno išli u školu i u klupi sjedili.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Rekli ste malopre, gospođo, da ste 1958. godine završili čet'ri razreda osnovne škole. Jeste li nastavili neko školovanje posle toga?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Nisam, nije mi majka dala i zato ne bi' je danas rahmet u grobu predala, što mi nije dala.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Opet mi odgovarate više od onoga što sam pitao. U redu, znači da ste nastavili da živite u svom selu, a to je bilo selo Klašnik, čini mi se, je li tako?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada ste se udali i prešli da živite u drugo selo?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Kada sam se udala, je l' to ste me pitali da odgovorim? 1969. godine, 3. decembra.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I od tada, gde ste živeli sa svojim suprugom, iz kog je on sela?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Velika Gostilja, selo Velika Gostilja.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste od tada, dakle od 1969. godine, kada ste se venčali, do 1992. godine o kojoj ste pričali, živeli neprekidno u tom selu?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Neprekidno sam živila u tom selu, a imala sam kuću u gradu. Samo, ja nisam živila, djeca su mi išla u školu, a ja sam s vremena na vrijeme odlazila mojoj djeci da donesem šta im treba, da namirim, da vidim.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Čini mi se da ste govoreći govorili o tome da ste dolazili u Višegrad na pijacu da, verovatno, pretpostavljam, da prodajete poloprivredne proizvode koje ste proizvodili u selu.

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Sećate se, verovatno, kada je taj dan, pijačni dan u Višegradu?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Sigurno se sjećam, to je bila srijeda.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je l' i tim danom, dakle pazarnim danom u Višegradu veća gužva, odnosno promet, nego uobičajeno?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Rekli ste, odgovarajući na pitanje gospodina Gruma, da ste povremeno, kada ste to dolazili na pijacu i prodavali robu posle toga, odlazili u restoran na ručak i da se dešavalo da vidite ...

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Samo s mužem.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: ... da služi Mitar Vasiljević, je li tako?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: O kome se to restoranu direktno radi?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Hotel "Panos" i "Vilina vlas", radio je i u hotel "Vilina vlas".

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Pitaću vas još ovo, gospođo. Kada kažete "hotel 'Panos'", na koji hotel mislite, jer koliko znam, preduzeće kome pripada jedan veći broj hotela se zove "Panos", dakle, samo polako, da mi kažete na koji ste hotel mislili kad ste rekli hotel "Panos"?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Bio je u gradu jedan hotel što je lično svoje im'o ime "Panos". Bio je novi hotel "Drina". Mislim, lično, direktno taj hotel "Panos" što je firmu nosila, bila firma naziv hotela "Panos", ali stari jedan hotel je nosio naziv "Panos".

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li mislite, gospođo, na hotel koji se nalazio uz stari most na Drini ili mislite na drugi neki hotel?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Na drugi. Ovaj što se nalazio uz stari most na Drini, to se zvao "novi hotel", hotel "Drina", ja mu dala ime, pa kako ko hoće.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A gde se nalazio ovaj drugu hotel "Panos" o kome govorite da ste dolazili na ručak?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: On se je nalazio u sredini grada, znam da mu je najbliža bila prodavnica gvoždara, po tom se sjećam, ali sad da me neko odvede direktno, mislila bi da je to hotel "Panos".

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Koliko je taj, dakle, hotel "Panos" o kome govorite udaljen od pijace?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Pa ne znam ja, nisam mjerila, da li ima pola kilometra, da li kilometar, ja ne znam, ja nisam mjerila. I ja sad kažem, najbližnji mi je bio taj hotel "Panos", kad od pijace idem. Bio je bliži nego otaj "Drina", bio je bliži od pijace, prvi red ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li to znači, ovaj vaš sada odgovor, da nije bilo drugih restorana od pijace, bližih restorana od pijace, od ovog koji zovete "Panos"?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Jeste, bila je jedna ćevabdžinica odmah koja je, privatnik je jedan drž'o, ali je moj muž najviše volio da ode u hotel "Panos" zato što je vilio popit', a ja mislim da njega Mitar dobro zna, da je bio teška pijanica, pa ja bih išla đe mi je muž.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro, moje pitanje je bilo ovo: vi ste, dakle, odgovorili da je samo bila neka ćevabdžinica pored pijace i da je ovo bila, posle toga najbliža, je li to odgovor?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: I "Čađava" je bila isto kafana, hotel, sad ne bih znala izmjeriti koje je bliže, da li je "Panos", da li je "Čađava", što su je bili isto zvali "Čađava", to ne bi' znala tačno odgonetnut' koje je bliže, jer nisam mjerila nikad.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ali kako sam vas razumeo, vi ste, kada ste odlazili da ručate u hotelu, odlazili u "Panos", kad se radilo o Višegradu.

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada se radi, malopre ste pomenuli, a i na pitanje gospodina Gruma, takođe ste rekli da ste odlazili u hotel "Vilinu vlas".

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete li mi opisati taj hotel nekako?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Hoću vala, kako god hoćete. To je hotel, niz Drinu se ide, možda jedno tri do četiri kilometra, ne bih znala tačno u detalje reći i onda je skretala cesta Bosni i vodila do prijašnje Stare Banje, gdje je bio stari hotel, a od starog hotela napravio se novi hotel zvan "Vilina vlas", možda jedan kilometar udaljenosti, ne bi' to sada bila sigurna, jer nisam precizna da kažem, ali, uglavnom tim, a ja sam tude iks puta pješke išla, pa sam se zato tu i svračala. Nije bilo redovnog autobusa u selo, a tude mi je bio skraćeni put. Dođem do "Viline vlasi" autobusom, autobus je bio do te "Viline vlasi", dotle doći sa autobusom, a od autobusa do mog sela je jedno pet kilometara bilo pješke. I zato znam pravo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pa pretpostavljam da zato dobro znate taj hotel, dakle to je novi hotel u odnosu na stari hotel kod Stare Banje, na oko kilometar jedno od drugog, je li tako?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Po mojoj procjeni, ne znam da li ima više ili manje, ja ne znam, nisam mjerila.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da, nije bitno, ali da ne bude zabune, to se radi o novoj zgradi, velikom i novom hotelu sa bazenom i svim onim ...

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: U redu. Rekli ste da vas je i u tom hotelu posluživao Mitar Vasiljvić.

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Da, ali manje. U tim hotelima sam se sretala s njim. U "Vilinoj vlasii", možda mogu znati koliko sam se puta sa njim sretala, puno sam se sa njim sretala i to ... A moja ćerka završila, radila je u hotel u Novoj Banji, zato sam više posećala tu, ovu "Vilini vlas", taj hotel.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro, razumeo sam vas, dakle u taj hotel, ako vas razumem, manje ste svraćali da bi ručavali, odnosno to bi, kako ste objasnili, ređe činili, ali ste često svraćali, jer vam je to bilo u prolazu za selo, a i kako ste rekli, ćerka ...

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Ćerka mi je završila kuvarski i tu je dobila pos'o, rat je odatle istjer'o.

SUDIJA HANT: Molim vas, gospođo, da pravite pauzu pre nego što počnete da odgovarate, činite prevodiocima posao veoma teškim.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Moje pitanje je, dakle, govorim o tom hotelu, novom hotelu, velikom hotelu, "Vilinoj vlasii", u koji ste odlazili i zbog razgovora koji ste naveli, da ste u tom hotelu viđali Mitra Vasiljevića?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Jesam sigurno, samo ređe nego u hotelu "Panos".

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A kad kažete "ređe", je l' to mislite da ste ređe odlazili u hotel "Vilina vlas" ili ste ga ređe viđali?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Manje sam ga viđala na dužnosti. Tamo je manje služio, drugi su konobari više služili, a tamo u "Panosu" je on više služio nego drugi konobari.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Sećate li se, možda, koja je to godina bila kad je vaša ćerka tu bila u toj kuhinji na stažu? Otprilike koje je to vreme moglo da bude?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: 1992. godine je završila i odmah je poč'o rat. E sad te čet'ri godine unazad vrati, tu je išla na praksu u Banju. Sve čet'ri godine.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li mogu da razumem da je ona između 1989. godine i 1992. godine, te četiri godine išla na praksu i da je to vreme bilo kad ste vi išli i posećivali Mitra Vasiljevića?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: 1988. godine, ali ja sam i prije išla u Banju, prije nego što mi je ćerka tu išla, ja sam Mitra i prije vidila, nije samo otada.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Shvatam, ali pokušavam ovaj period koji ne može biti sporan, to je ovo čega se sećate sa ćerkom, to je period od 1988. do 1992. godine, a kažete da je i pre toga, ste videli.

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Jeste. Vala jest'!

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li možete da kažete neko vreme, početno vreme kada ste počeli da ga viđate, bilo u "Vilinoj vlasii", bilo u "Panosu"?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Na "Panosu" mogu da kažem, a za "Vilinu vlas" nisam, da me je to interesovalo da pamtim. Ja samo znam da sam ga tu vidala, da je služio, a koje je vrijeme bilo, ne znam. A što ja ne znam, ja to i ne tvrdim.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro, pitao sam vas za vreme, dakle, 1988. godine, ali za vreme posle 1988. godine ste malopre rekli da to dosta dobro pamтите, obzirom na ćerku koja je odlazila na staž u "Vilinu vlas", je li tako?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Njega pamтите kao konobara. Da li se sećate još nekog konobara i koliko njih iz Višegrada?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Pa šta ja znam, ja znam da je bio jedan isto iz Nezuka, ne znam kako mu je ime. Ne mogu se sjetiti imena, a znam konobara samo me nešto nisu interesovala imena, ne bi me ni Mitar interesov'o da ga nisam znala kao komšiju, kao iz detinjstva i zato sam mu ime i upamtila, mene je to interesovalo onako.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Sem tog konobara koji je rodom iz Nezuka, kome ne možete da se setite imena, znate li nekog po imenu i prezimenu još konobara?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Pa znadem, što je isto radio za "Panas", zvani "Pipa", to je bio malo manji objekat do "Pansa", pa je ovako, išla su tu djeca, tu sam išla fini put, malo je to kao bilo jevtinije i brže da se obavi da otle moraš izići i ručak da se obavi malo brže, radi, šta ja znam. Djeca su dolazila kao zvana tuta, donosio četvrt ljeba, u onaj saft umoči i djeca jesu ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Sem njih koje ste pominjali, drugih se ne možete setiti?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Ne znam. Imena ne znam, a znam u glavu dosta konobara, al' ne znam imena.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kako sam razumeo, gospođo, iz onog što ste govorili za 1992. godinu, vi ste napustili Višegrad. Kada smo govorili o onom danu koji ste identifikovali na onaj način, nešto ste govorili o tome da se vaša familija poslednja se upisala zbog toga što ste hteli na drugi način da odete, dakle da sami obezbedite prevoz, je li sam dobro razumeo ono šta ste rekli?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Nisam ja htjela da sama obezbjedim prevoz. Moja je familija bila u cjelini zaštićena zato što sam imala đevera u Beogradu, oca, ovaj sina od moga svekra. Radio kao vojno lice, bio, šta ja znam, major. E ja sam moju djecu poslala, moje sinove i snahu 4. maja za vrijeme dok je bila regularna vojska u Višegradu. Ošli su za Beograd. Snaha mi ošla 4. maja, a 6. se porodila, bebu je dobio. U međuvremenu ja sam ostala kod tog njegovog oca i majke i stvarno, meni je, kao meni, sve su pratioci hodali, đe mi je god trebalo. Meni loše nije niko ništa rek'o. Nikad. Po pitanju toga. Gde sam god došla i kud god prošla, samo kažem ko sam, dolazi, prolazi. Meni niko ništa loše nije rek'o i zbog tog je moja familija, taj je Mile ošo da mi nađe prijevoz, u međuvremenu su javili da ne može taj dan naći. Tu

noć smo proveli u školi i posle se vratili u selo. To nisam htjela da uradim i rekla sam: "Hoću da provedem noć u tvojoj kući" ... *(nerazumljivo)* ... "tu doći da vas izdaju da budete žrtva, muslimanski oficiri napuštaju vojsku, ja ako pođem da vas izbavim tretiraću se da sam izdajnik vojske". Ja doduše sam i rekla, kad su moja djeca već tamo, nek bude šta hoće, mi smo starčine već svi.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle ako sam vas razumeo i vaša deca su bila kod vašeg devera koji je bio vojno lice u Beogradu, vojno lice, inače, rekli ste sami da je bio kao i vi, Musliman, je li tako?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Jeste. Sigurno. I danas je u Beogradu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ali u to vreme, dakle u to vreme kada govorimo o junu 1992. godine, bio je aktivno vojno lice, aktivni oficir vojske, jugoslovenske armije ...

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Jeste, bio je od prvog dana i danas je još uvijek na svojoj službi.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da se opet vratimo na Višegrad. Dakle, tada, vi ste se osećali, verovatno iz tog razloga dosta sigurno, je li tako?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Da. I bilo mi je sigurno. Mene je stvarno niko nije ni ton povisio, gdje sam se god s kime sreća. Išla sam u grad svako drugi dan da tražim prijevoz za svekrvu zato što je slomila nogu. Išla sam prvo direkt u SUP i Bojan mi je rek'o da tražim komandira SUP-a, to je bio kao njegov školski drug, zajedno su bili završili u Višegradu i rek'o mi je da se njemu obratim.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li to znači da taj vaš dolazak iz sela u Višegrad, kada ste došli, je li bio po vašoj volji ili ste na to bili primorani, naterani, hoćete li to da nam kažete?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Mene kao mene nije niko natjer'o, dolazilo se svaki dan u selo da se mora ići, ali meni su u SUP-u bili otkucali papir da mogu ostati sa mojim svekrom i svekrvom pod zaštitom SUP-a i kad je ovaj govorio komandir SUP-a šta će on napisati, ja slušala ovako k'o ova gospođa što kuca. Završio on mene onaj papir, pečat udarit', pa reko' "je li ovo mene sad dosta", kaže "jeste". "Meni ovo nije nikakva zaštita", vi kažete ... *(nerazumljivo)* ... čovek dođe na vrata, ja mu dam ... *(nerazumljivo)* ... "kakva je ovo zaštita, nije nikakva, ja ovo ne prihvatam". Rek'o samo prihvatam da dođem u svoju kuću, jer sam ... *(nerazumljivo)* ... od kuće. I onda me vaš čovjek svaki dan čuv'o ... *(nerazumljivo)* ... a drukčije ... *(nerazumljivo)* ... I tako nisam ni prihvatila da ostanem, došla sam i ja na konvoj, on je otiš'o, obezbjeđiv'o. Ja sam ... *(nerazumljivo)* ... svekar i svekrva došli ... *(nerazumljivo)* ... a svekar i svekrva su sjeli u njivu. Vozač je bio Ristić zvani ... *(nerazumljivo)* ... ne znam kako mu je ime. Samo je rek'o meni ovako, "ja se zovem", ja sam ga pitala kako se zove, stvarno nam je finu riječ pružio, nije mi nikad loše ništa rek'o. I bio je i taj Ristić i što su nam dolazile komšije u sela ... *(nerazumljivo)* ... iz Loznice, Rade ... *(nerazumljivo)* ... bio i mojega muža ...

prevodioci: Možete li samo malo sporije, gospođo.

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: ... (*nerazumljivo*) ... ispratio do mog sela za vreme toga od 4. aprila kako je to počelo, pa sam ja išla u grad. Pa iks puta dođe autobusom do ... (*nerazumljivo*) ... a iz ... (*nerazumljivo*) ... zna me odvesi nekad do u selo direkt, nekad do luke, nekad iz razloga toga kaže ... (*nerazumljivo*) ... ti je jedan među najboljim ljudima, ... (*nerazumljivo*) ... za njeg bi učinio sve, meni nije loše ništa rek'o i zato sam se osjećala bezbjedno, a da mi je neko rek'o silom, "morate ići, morate napustiti", da se ... (*nerazumljivo*) ... da l' će biti mjesec, da l' će dva, ne znam. Takva je nama izjava davata u selu kad su dolazili da nas ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Prvo to, gospođo, poslednje što ste sada rekli: ko je to davao izjavu takvu da se, dakle, opišite šta su govorili drugi ... (*nerazumljivo*) ... ostavimo posebno.

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Nikom drugom ja nisam dolazila, sav se je narod skuplj'o u moje, u mojoj kući i sve su dolazili pred moja vrata. Narod kad bi ljudi, ako ide vel'ki kamion, narod se odmah ... (*nerazumljivo*) ... niko ne čeka, ostane nekoliko žena i starica. I oni idu direkt pred moja vrata. I obrazlože, šta ću prenijeti narodu ako koga vidim, ako se ko vrati i tako je i bivalo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro, u redu, bilo je preko vas, vi ste drugima prenosili, možda i bolje. Upravo, šta su oni govorili posle mesec, dva dok se ne stabilizuje vlast, očemu su pričali?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Pričali dok se ustabili vlast u opštini, pa onda ćete se sretno vratiti, pa onda nastaviće se život kakav je i bio, šta ja znam, takvu su izjavu nama davali kad su meni dolazili pred vrata. Drukčije meni nisu nikad rekli, ovo i ono. Jedino jest mi rek'o, ja išla onim komšijama što mi je rek'o đever da se javim njima ... (*nerazumljivo*) ... Ja zvala, "hajte vi, jedan od vas pet domaćinstava siđite u moju kuću, eto kažete da moramo ići. Bolja vam je Hamedova kuća imovina nego" ... (*nerazumljivo*) ... od moga svekra. Evo kaže ... (*nerazumljivo*) ... "tako ne smijemo. Od kud ne smijete". Pa kaže "ne smjemo od Markovića, došli bi odmah Markovići pa nas pobili, rekli bi" ... (*nerazumljivo*) ... Boga pitaj. Reko' dobro, "onda odoh svoje sve popaliti". On meni govori, "nemoj Bešlička, živa ti djeca. Idi se šta hošeš, dovuci, jes' da nemaš ... (*nerazumljivo*) ... u kuću. Evo u ... (*nerazumljivo*) ... kuća pokrivena, nije ni stolarija bila postavljena. Sve dovuci, nek bude rat godinu, nek bude dvije, nek bude pet, nek bude 10, nek ti djeca budu", da li to bilo u Kanadi (Canada), da li to bilo u Americi (United States of America), da li bilo u Australiji (Australia), "biće prohodno, moći ćeš doći po svoje". Takvu mi je Miloje dao izjavu poslednji put. I ja sam otišla kući, mojemu svekru govorim, "hajde da vozimo ... (*nerazumljivo*) ... svekar mi odgovara, "ja neću. I 1941 sam vuk'o kad sam se vratio, nisam ništa naš'o". Ja onda počnem plakat'. Velim ja njega stvarno ... (*nerazumljivo*) ... satrla se kućila ... (*nerazumljivo*) ... da ništa. I ja jedan dan jednog iz komšiluka čovjeka zovnem da mi pomogne natovariti okolo. Ja sam sutradan otišla u grad, mislim baš po pitanju traženja prevoza, a jednu sam komšinicu zamolila da ona pohvata volove i da mi tog svekra ... (*nerazumljivo*) ... da odu gore da to istovare ... (*nerazumljivo*) ...

prevodioci: Možete li samo malo sporije, gospođo, da pričate?

SUDIJA HANT: Gospođo, razumem da je vaša navika da tako pričate. Gospođo, čak i mene prekidate, molim vas. Molim vas, gospođo, stanite. Stanite. Dozvolite mi da završim rečenicu. Ovo je problem. Dok vi pokušavate meni da odgovorite, prevodioci pokušavaju da vama prevedu ovo šta ja govorim. Dakle, morate da prestanete i sačekate pre nego što date vaš odgovor. Znam da vam je to teško, ali izuzetno otežavate posao svima kada odmah počnete da dajete odgovor nakon što se da pitanje. Naročito kada prekidate govornika. Molim vas, gospođo, želimo da saznamo šta hoćete da kažete, ali to nećemo da budemo u stanju ukoliko otežavate posao prevodiocima. Molim vas, čekajte. Hvala. Da vam dam jedan primer: prevođenje ovoga što sam ja rekao se upravo završilo, a vi ste mi dali odgovor već pre nekoliko minuta, dakle udahnite i sačekajte pre nego što počnete da dajete odgovor. Da gospodine Domazet, izvolite.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, gospođo, pokušajte da sačekate četiri pet sekundi posle svakog pitanja, kao što ja posle vašeg odgovora sačekam. Rekli ste malopre, odgovarajući na jedno moje pitanje, da je neko rekao da su im se "Beli orlovi" oteli od kontrole. Tu rečenicu sam od vas čuo. Da li sam dobro čuo i kažete mi ako je to tako, koje to pričao i ko je ...

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: To je meni rek'o gospodin Rade Dikić kad sam ja noćila kod njega. Upravo sam bila otišla jednog dana da zovem Rada da on dođe sa svojim autom, da mi svekrvu odvuče doktoru. Mogu li nastviti, nisam ja sve ispričala. Ja kad sam došla kod Rada Dikića, njega nije bilo. Otiš'o je u Užičku Požegu na sahranu što su poginula ona dva vojnika na Ustiprači. I ja sam čekala, čekala i uhvatila me noć. I ja se nisam vratila kući tu večer, ja sam zanoćila kod Rada Dikića. Naveče oko 22.00 Rade je stig'o i tako meni kaže da nije merodavan, da ne može, kaže "Bijeli su se orlovi oteli ispod kontrole". Ja sam tu dala odgovor, "pa kad su se oteli Bijeli orlovi ispod kontrole, zašto oni ne bi koju srpsku kuću zapalili"? Oni su se nasmijali, kažu, "ej, imaju oni plan, plan i skicu, po skici rade", to mi je Rade Dikić odgovorio. Eto. I Miloje mi je tako prič'o, istu priču.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada to pominjete Radeta Dikća s kojim ste očigledno bili dosta bliski, koja je njegova funkcija bila, šta je on u to vreme radio?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Radio u "Centrotransu".

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pominjete imena vaše porodice pošto ste tražili ovde jednu vrstu zaštite, nemojte da pominjete članove vaše porodice. Možete da kažete "moj muž", ali nemojte da kažete ime. Pretpostavljam da će se ovo obrisati. Dakle taj Rade Dikić nie bio neki funkcioner vlasti ili policije ili nešto slično?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Jeste bio glavni ispred policije. Glavni je bio tada u tom vremenu za policiju. A i moj muž je bio policajac, kao, s vremena na vreme i zajedno su bili prije rata, to je bila policija, rezervna policija. E i Rade je bio u rezervnoj policiji, a i moj muž je bio u rezervnoj policiji, iks su puta bili na tim predavanjima, šta ja znam, ja uglavnom znam da je to bilo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospođo, ako sam vas dobro razumeo, taj Rade Dikić je radio u "Centrotransu", ali je bio rezervni policajac, kao i vaš suprug, odatle se znaju i u ovo vreme o kome vi pričate je Rade Dikić bio u policiji kao ...

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Jeste, kad je poč'o rat, onda je bio glavni raspoređivač za policiju i redovnu i privremenu tog vremena.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kad kažete "raspoređivao" ili radio, da li to znači da je imao neko komandno mesto, da je bio neki šef ljudima koji su bili bilo rezervisti ili stalni?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Ja kako sam čula, da jes'. Ja kako sam čula da jes', da je on raspoređiv'o kako će ko ići na opomenu, šta ja znam čega su oni zahtjevali, ja znam šta je kod mene se pričalo, kod drugih ne znam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li vam je u tim razgovorima, dakle taj Rade Dikić, govoreći o Belim orlovima, govorio ko su oni, odakle su, da li su to ljudi bili koji su došli sa strane i, ako jesu, odakle, da li vam je o tome govorio?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Jeste govorio da su sa strane. Da su dobrovoljci sa strane, Užice, Čačak, nama se i predstavio pred školu, baš kad je bio popis, jedan, dvojica su braće bila, taj je jedan iš'o da donosi šta će iz zamrzivača iz naselja. I mene su zvali da im spremam večeru, taj mu brat, a ovaj drugi je vazda sedio za stolom i oštrio nož. E, on je pripad'o u Bijele orlove. I bila je njihova jedinica u novom hotelu na Drini. U međuvremenu, kad su došli naši komšije i pokupili oružje koje je narod im'o odavno sa papirima, sve su zašli na par dana prije i pokupili. Moj je svekar im'o pušku lovačku. Ja nisam bila u kući, moj je sin dao pušku, ali nisu dali nikom nikavu potvrdu i sad ja sam došla i pitam, "jeste li uzeli kakav papir, doći će vam sutra drugi da traži, vi ste dali, nemate dokaze da ste dali, prebiće vas". Kaže, "nismo". Ja sam sutradan odmah u SUP. U SUP-u mi nisu htjeli dati ko da je to njihovo, a ja znam samo šofera koji je dovuk'o tu bagru u selo, bio je vozač Simić koji je vozio autobus prije rata za "Vilinu vlas", zato ga dobro poznam, ali on nije izlazio iz kombija kad je dovuk'o. E tad su došli namazani, sa čarapama, jedino jedan što nije bio, zvali su ga "Fočak". On je pred mojim vratima ispuc'o rafalno.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: To govorite, gospođo, kada su tražili oružje i pokupili oružje u vašem selu, je li tako? Nisam vas najbolje razumeo, jer ste govorili o vlastima običnim, ko je to bio ...

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: E sad ću vam ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Samo, molim vas, molim vas sačekajte kraj pitanja. Da li su to bili, dakle, organi tadašnje lokalne vlasti ili ovi o kojima govorite, da ih nazovemo "Beli orlovi"?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: To su bili naši domaći što su došli da nam pokupe oružje. Kažem Simić je bio novak, a mladići su sve bili. Sve mlada do škole, a sve zna se sve otkud je ko, ko je poznav'o, ali ja to neću da imenujem. Neću zato što se tiče moje djece. Jedan je lično iš'o sa mojim sinom u školu i on je njega spasio na dan prije. Trebali zato što jedan bio u njihovoj grupi kad su išli na telefon upravo. Zaseli su ih i trebali su da budu postreljani, ali je taj zapazio zato što je rek'o, "ovo je

moj jedan najbolji školski drug, danas ih ne smijete dirat". I danas je taj moj sin ovdje i on mene raspituje, "kad si išla majka u Višegrad, jesi li vidjela toga i toga, poslao bi mu dobar poklon". I ja sam tada, oni su odnijeli to oružje, ja sam išla u SUP, meni u SUP-u nisu htjeli ništa priznati, slali me u vojni odsjek. Čovjek mi kaže u vojnom odsjeku, to su oni slali Bijelim orlovima, to su samo Bijeli orlovi. I meni čovjek kaže, "ženo, kažem ti k'o sestri, nemoj da ideš pred novi hotel. Ako odeš, znaj da te više nema da se neš' vratiti". I ja sam stvarno to shvatila za ozbiljno i ja sam samo malo prošetala slučajno tom ulicom ispred novog hotela. Kad sam tamo naišla, postrojena je vojska. U sviju su plave beretke nakrivljene, samo im je ženska bila komandant, ona je imala crvenu beretku. Sve je sa oružjem i ja sam rekla na "lijevo krug" i pod hitno sam ošla kući. Bojala sam se, tad sam se najviše bila uplašila, tad sam znala da nisam zaštićena, a dotad me svejedno pratoci pratili, nisam se ni malo osjećala neobezbjeđenom. Od tad sam se osjećala nebezbjedno kad sam to vidjela.

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, sada ćemo da napravimo pauzu. Mislim da moram da vam postavim sledeće pitanje: moramo da završimo svedočenje ovog svedoka pre kraja nedelje. Da li imate neku ideju koliko će trajati vaše ispitivanje? Ne pokušavam da vas ograničim, već da vidim da li treba da produžimo naše zasedanje.

ADVOKAT DOMAZET: Mislim da ćemo da završimo i to i ranije nego što je to normalno radno vreme koje smo predvideli za danas.

SUDIJA HANT: Nadam se da niste nerealni po tom pitanju. U redu je čak i ako nastavimo sutra, nije važno. Ne želim da vas ograničim, samo hoću da kažem da način na koji prelazimo preko svih ovih pitanja može da dođe do toga da svedočenje bude duže nego što ste vi mislili. Ali nije važno da li ćemo završiti sutra ili prekosutra, bitno je samo da bude pre kraja nedelje. Nema drugih svedoka koje želite da pozovete, gospodine Grum?

TUŽILAC NAJS: Ne, časni Sude.

SUDIJA HANT: Nastavićemo u 14.30.

(pauza)

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, molim vas da nam pomognete ukoliko možete. Da li se radi o tome da vaš klijent ne poznaje svedokinju i da ona ne poznaje njega?

ADVOKAT DOMAZET: Ja nisam siguran da ona njega baš ne poznaje već mislim da ga je pogrešno identifikovala i povezala sa drugim događajem. Verovatno ga nije videla dugo, ali ga i nije nešto dobro poznavala.

SUDIJA HANT: Sve ja to razumem, ali u čemu je onda svrha ovog detaljnog i opširnog ispitivanja koje se sada vodi?

ADVOKAT DOMAZET: Pa upravo da dođem do nekih možda podataka koji bi mogli da pomognu da nađemo istinu, jer obzirom da je svedok sigurna u pogledu datuma, a tog datuma zaista smatram da nije mogao nikako da bude na tom mestu, pokušavam da dođem do nekih podataka pogotovu o onim licima o kojima ona govori, iako moram da priznam da je svedok dao neke podatke o događijima tih dana koji su, mislim, relevantni uopšte za ocenu onoga šta se događalo u Višegradu. Međutim, pokušaću da se skoncentrišam na ovo o čemu se radi, dakle na relevantnosti njenog tvrđenja.

SUDIJA HANT: Želeo bih da nešto sada raščistimo. Ja ni na koji način ne želim da vas ograničim, ja samo želim da nam pomognete da shvatimo na koji način mi treba da posmatramo, da gledamo na to ispitivanje. Vi ste, u svakom slučaju, ovlašćeni, imate pravo da postavljate pitanja o svemu tome, mi smo samo hteli da znamo u čemu je smisao toga, dakle, nemojte da ograničavate svoje unakrsno ispitivanje. Ovo šta ste vi nama sada rekli nam pomaže. Mi smo samo mislili da dosta njenih odgovora nije od važnosti, jer mi nismo znali šta vi tačno želite da čujete od nje. Nemojte da mislite da kritikujem vas ili svedoka, ali nama je bilo teško da shvatimo šta je svrha ispitivanja. Vi ste nam pomogli sada da shvatimo i možete da nastavite sa odgovarajućim pitanjima, zbog toga vas nećemo zaustaviti.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala, vaša Visosti. Gospođo, dobar dan. Pošto popodne nastavljamo, ja vas molim, opet opominjem u pogledu pitanja i odgovora, molim vas da pravimo pauze, da pokušamo sada da bude malo bolje nego pre podne. Govoreći, gospođo, o onom danu kada ste bili ispred škole "Vuk Karadžić" i u školi, spominjali ste vrlo često osobu s kojom se, izgleda, dobro znate, nekog Miloja. Hoćete li reći šta je ta osoba, ko je on i šta je on tog dana činio?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Ja znam njih i hoću da oni za vas odgovaraju i da se obratim po vrhu komandiru SUP-a, to je bio njegov školski drug.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, taj Miloje je imao funkciju u MUP-u i li SUP-u, je li tako?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Da vam kažem, nisam upoznata da je Miloje bio u MUP-u ili SUP-u, ja ga znam da je radio u šumarstvu, a ne znam da li je u MUP-u on im'o kakvu funkciju. To što ne znam, ja neću ni da kažem.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada kažete "komšija", mislite na komšiju iz sela, jer vi ste imali jednu kuću i u Višegradu.

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Komšija iz sela gde sam bila udata. Joksimović, čak sam kod njega odvukla svoje stvari, kućanstvo i ostalo, to mi je on omogućio. Ja vikala, "hoću sve da zapalim", a on mi kaže "gospođo, nemojte, molim vas. Možete sve što hoćete dovući i ostaviti kod mene. Jes' da nemate gdje u moju kuću, mala mi je kuća. Evo", kaže, čiča Čedo je kuću pokrio, nije bila još stolarija postavljena, možete sve u njegovu kuću ostaviti."

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kažite mi da li je ta osoba, dakle Miloje Joksimović dolazio u to vreme dok ste bili ispred škole i u školi?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Jeste, došao s njima, dovuko moju svekrvu i svekra i otič'o je da traži nama prevoz za Beograd. On je se odma' vratio, on nije bio tu kad je Mitar gospodin stig'o.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je bio kasnije, da li se vratio kasnije dok je osoba za koju vi kažete da je vodila evidenciju, koju identifikujete kao Mitra, bio još tu?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Nije. Za vreme Mitrovog boravka tu on nije postig'o da se vrati. Došao je gospodin Ristić i meni rek'o, "gospođo možete li", imenom me je nazv'o, ali eto, ja ne bi' pominjala tog svog prezimena devojačkog, on meni nije zvao "gospođo" već me je zvao imenično, "moraš svoju familiju bar uvestu unutra". Milo je nije danas uspio da nađe prevoz. Otiš'o je na Rujušta, iskrš'o je neki problem na Slapu između vašije' i našije' i još se nije vratio.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: To znači da ste vi očekivali i zbog toga ste ostali, da ukoliko se Mile vrati i obezbedi prevoz, a uopšte i ne ulazite i ne čekete u školi već da idete posebnim prevozom?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Jeste, sigurno.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A kažete da je Ristić bio, ko je taj Ristić?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Ja ga nisam poznavala, ali je Milojev neki bližnji rođak. Da li mu je baba, ja mislim da mu je baba od Joksimovića. Zvana Marija, udata bila u Đurevića. Meni je dao, znam dobro ja Ristiće. Ristić je iš'o samnom u školu, osnovnu. Ja sam njega baš pitala, "kako vam je ime", kaže "ja sam Ristić", rek'o je ime, ali ja ga nisam upamtila, nadimak zvani "Gaga", takvu mi je izjavu dao.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, vi ne znate njegovo pravo ime, vi znate da je Ristić zvani Gaga?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Jeste, on je meni rek'o ime al' ga ja nisam upamtila.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li taj Ristić dok je bio tu, bio osoba koju vi identifikujeta kao Mitra Vasiljevića?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Nije, ošo i on s Milojem, on je vozio Milu, Ristić je vozio Milu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ali vi kažete da se on vratio pre Miloja i rekao da Miloje ne može da obezbedi prevoz, dakle nisu zajedno oni išli.

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Zajedno su otišli al' se zajedno nisu vratili. Sam se je Ristić vratio. A Miloje se nije tada vratio.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Hoćete mi reći ovo, gospođo. U pogledu, objašnjavali ste ovde, pogotovo na pitanje gospodina Gruma, koliko ste

blizu bili tog mesta gde su upisivali u knjigu, u te knjige i čini mi se da ste rekli da ste videli da je listana, dok se ne nađe prava stranica. Da li znači da je pre toga već bilo popunjeno drugim ...

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Dva lista, pa da l' je dva da l' je tri, ja nisam čitala, da li su osobe, da li je nešto drugo pisano, ko što nisam, a jesam vid'la očima ovako sada ovde što gledam. Prelist'o je dva lista, da li dva, da li ti da li pet, nisam brojala. Došao je do čiste strane i poč'o je da piše nas, moje komšije iz sela.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate, na toj čistoj stranici kada je pisano, da su ostavljeni redni brojevi, dakle 1,2,3,4 i koji su podaci upisivani sem imena, prezimena.

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Ja ništa nisam vid'la da se drugo upisivalo i kakvi podaci, ni redni broj 1, ni 2 ni 3 ni 5, samo sam, kako je ko govorio ime i prezime, to sam vid'la da piše, jer nisam baš momentalno ni stajala uz sto. Sad sam vam rekla, kako koga upiše, ja bi' ponekad, odo da pomognem, unijeti stvari tim staricama koje su bile i stara i nejaka i tako.

SUDIJA HANT: Gospođo, moraću ponovo da vas zamolim da se uzdržite. Morate da čekate, ne smete da pričate tako brzo. Sve ono što kažete, mora da se prevede da bismo mi razumeli. Ako ne sačekate, ništa nećemo razumeti. Morate da sačekate.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle iz ovog štoste rekli proizilazi da i ovog Miloja Simića, ni Ristića odnosno da njih dvojica nisu videli lice koje je pravilo ovu evidenciju, a možete li mi reći ko je sem vas koji ste došli mogao to da vidi?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Bio je Ćira, zvani iz Loznice, Đurić, njemu ne znam kako je pravo ime, a on je bio i vidio ga je.

SUDIJA HANT: Nadam se da to nije zbog toga što imate toliko problema. Nismo dobili prevod pitanja.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ponoviću pitanje. Dakle zbog prevoda koji nije, ponoviću ovo pitanje. Dakle da li mi možete reći neku osobu koja je bila prisutna i videla osobu koju vi identifikujete kao Mitra Vasiljevića?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Zvani Ćira Đurić, on je bio kao vojnik, on je kao što sam vam rekla, on je bio naoružan, a Mitar nije bio naoružan. Ćira je došao s nama s kamionom, konvojem u pratnji tobože, u kabini je došao.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Taj Ćiro Đurić, odakle je on bio?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Iz sela Loznice, otac mu se zvao...radio je na cesti.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Sem evo njega, a li znate ove druge osobe koje su bile, koje su pratile ili koji su bili tu u školi? Govorili ste o nekom po nadimku, ne znam Čaćanin čini mi se.

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: E, jeste. Njega smo našli pred školu gdje sedi za tim stolićem kad smo došli. On je sjedio za stolom. A nisam ga ja poznavala prije

nikad. I još, evo, suzdržala sam se, bio je neki Ivanović iz Paočića, on je mene poznao kad je doša s konvojem i mene zove Hajra, Hajra, sestri mi je ima Hajra, reko nije Hajra već je Benija, ja sam njemu odgovorila i onda on je meni ispričao, vidio sam ti sestru Hajru kad je ošla sa mužem za Žepu. Ja sam bio na starži, ja sam je propustio, sretno je prošla, nije ih niko dirao. To mi je on dao izjavu, njega jedino što sam poznavala, ostale nisam. Ćiru i toga Ivanovića.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Zna li nešto bliže o tom Ivanoviću, njegovo ime ili nešto bilo šta bliže?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Znam da je iz Paokića sela, a znam da je iz sela Požerčića oženjen, gospođa mu se zvala Milica, a njegovo sam ime zaboravila.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Nije li mu možda ime Milorad?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Bilo ih je trojica braće, e sad da ne bi menjala imena jednom od njih je ime bilo Milorad od te braće a da li je bilo lično njemu ili njegovom bratu, to nisam sigurna. Radenko, Milorad, znam da su braća bila, a trećem se me sećam kako je ime.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste za to sve vreme dok ste bili tu u školi, oko škole, ispred škole primetili nekog od policajaca, dakle neko takvo obezbeđenje, van ovih o kojima ste govorili, koji su s vama došli?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Ne. Samo jesam jedne prilike. Došao je jedan vojnik, predatavio se zvani Fočak, upao je u prostoriju gde je moja familija bila odvojena i moj je svekar, spodbio ga prsa, kaže, vi ste starci ovdje ste mi se skupili, a gdje vam je ekstrema. Ekstrema je ostala u šumi. Ja sam otle otrčala da tražim Ristića ili Miloja da kažem šta se 'vamo dešava. Onda je doš'o Ristić i toga Fočaka, kaže mu, ne diraj tu familiju, to je familija zaštićena, njegov je sin u Beogradu. To je Ristić dao odgovor.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada ste već to pomenuli i pomenuli ste ovih 119 gde se radilo o ženama, deci i starijim osobama, je li tako?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li to znači da u ovim selima koja ste pominjali, Velika Gostilja i sela okolo, da u vreme kada ste vi pošli ovde u ovde u Višegrad nije bilo muškaraca?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: I od to ću ja ispričati samo u dužim. Ja sam...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ne, odgovorite mi na pitanje. Da li je bilo ili nije bilo?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: U toj grupi nije bilo zato što su otišli za Žepu 64 sposobna, mlađa muškarca, a tad sam ih ja zašla po šumi skupljati. Kad su došli Rade Dikić i Vukoman Pečenčić da kažu: "Do sutra se samo garantuje život ko se nađe ovde na ovom području, a od sutra dolazi naša vojska, dovodi kerove, pali šumu, od sutra se nikom život ne garantuje, ni bezbednost".

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A kada je to bilo u odnosu na ovaj dan?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Samo na dan prije nego što ćemo ga sutra poći. I čim su oni otišli, ja sam sa još jednom osobom koja je bila samnom kod moje svekrve dok su ostali svi bili u šumi. I ja sam jednu noć noćila u šumi. Kad sam se vratila sutradan ostala mi je sama svekrva u cijelom selu jer je imala slomljenu nogu, nismo je mogli nositi, ja kad sam pošla iz kuće, ona je ostala da plače, do Boga se čuje. I plus kad sam joj ja prinesla na sto da ima šta jesti, ja nisam znala da ću se ja vratiti odmah tu sutradan, ope' njojzi. Zamišljala sam možda neću se više ni vratit'. Ona je mene, sva što je donesem na sto, obarala sa stola. Na kraju sam joj donijela od ove žene što je samnombila jedan keks uzela iz njene kese, ona spakovala da ponese. Donijela, stavila na sto, ina je meni...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Molim vas, ja vas molim da ne idete u te detalje nije bilo takvog pitanja, molim vas. Kada ste govorili o vašim dolascima u Višegrad, odlascima na pijacu, a zatim i u kafanu, spominjali ste da ste to činili sa svojim suprugom.

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Više sama nego sa mojim suprugom. Ponekad i bude suprug ako je slobodan od posla u firmi, on je radio u firmi, a ja nisam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kažite mi ovo. Da li je uobičajeno u sredini u kojoj ste živeli, bilo da se radi o Muslimanima ili Srbima da žena ide u kafanu na ručak sama? Kažite mi sa da ili ne.

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Kako koja, nečija je smiječa ići, a nečija nije nikad. A ja jesam zato što mi je muž bio komunista. Nit je bio hodža ni hadžija i išla sam u saka doba u kafanu u koju sam htjela. A dok je bilo žena koje nisu nikada vrata kafanska otvorila.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kad je reč o tim ženama koje nisu išle u kafane, da li se može reći a je većina žena tako postpala?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Većina. Samo u kojih su muževi bili komunisti, te su žene smele da idu po dozvoli muža u kafanu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja gospođo nikad nisam bio komunista a moja je žena išla ali dobro, nećemo...

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Dobro, ja ne znam, ja kažem za seljački život, išle su inače žene iz grada...

SUDIJA HANT: U redu je gospodine Domazet, vi ste to sami tražili. Gospođo, naši zapisničari ovde ne mogu da stignu sve da zapišu. Vi tako brzo pričate da oni ne mogu da stignu da zapišu. Molim vas, kad završite rečenicu, kad završite šta ste hteli da kažete, sačekajte, sačekajte, vrlo je važno.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospođo ako sam vas dobro bio razumeo, vaš suprug je otišao na rad u Austriju još pre ovihsvih događaja, negde 1989. godine je li tako?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Od te 1989. godine, pa nadalje, dakle da li je i u to vreme ovih događaja bio u Austriji?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Jeste, nije...Evo, ovo vam mogu reći. Došao je preko vikenda tamo prvo gde je bio u Austriji, 1. se apila vratio, eto. Tad su bile barikade već po Romaniji, tu su zaustavljali na Romaniji kad se vraćali u Austriju.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A takoše ste danas rekli da posle ovoga dakle posle 22. aprila 1992. godine, da je to bilo poslednje viđenje vaše Mitra Vasiljevića. Mogu li vas pitati kad ste ga i na koji način pre toga videli?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Ne bi ti znala reći tačno al' znam kako je bila prva barikada pod njegovom kućom, to je negde bilo u martu...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospođo, vi govorite o vremenu pre toga. Govorim od 22. aprila 1992. godine, na dalje, vi...

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Ne znam šta aprila 1992. godine. 22. juna kako nas je upis'o.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pardon, moja je greška.

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Eto, pa ja sam odmah zbunjena, ne znam šta me pitate.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Moja je greška, izvinite, vidim da piše april. Govorili ste o 22. junu 1992. godine kao poslednjem datumu, po vašem tvrđenu da ste tada videli poslednju put Mitra Vasiljevića.

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Moje pitanje posle toga, a pre nego što ste ga danas ovde videli, da li ste ga i kad vidali u novinama ili na televiziji ili kada ste čuli da je on uhapšen?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Da ti pravo kažem, čula sam iz Bosne preko telefonskog razgovora prvo sa mojom familijom koja je u Sarajevu. Oni su mi prvi javili, kaže znaš li šta ima novo, ne znam. Iz naše opštine jedan čovek danas uhapšen, taj i taj i da je vlast u njegovoj kući. To su mi rekli. Ja to nisam znala, to sam preko telefona saznala.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada ste to čuli jeste li se tada prisetili da je ta osoba, da ste tu osobu videli onog poslednjeg dana kad ste bili u Višegradu?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Jesam sigurno i baš i to mogu da kažem. On nama ništa loše nije rekao tu pred školom kad je doš'o. Zato sam se i prisetila. Dok sam ja o drugima više svašta čula da čine nego što je Mitar. I što sam za njih čula, ja neću ništa ni da kažem.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ovo o čemu govorite je bilo skoro pre dve godine je li tako?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Ja bogami ne znam, ako me pitaš da kažem da li je godina da li dvje, ja ne znam, to menije interesovalo, nisam upamtila.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle vi ste saznali za to vrlo brzo posle njegovog pritvaranja. Moje je pitanje kako je došlo do toga da vi budete svjedok Tužilaštva u ovom *Predmetu*?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Kad je došla, a bilo prošle godine u martu, a ne sjećam se datuma jer nisam znala da će do ovog doći, pa nisam ni bilježila.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Tada, da li ste vi lično, dakle ne drugi članovi o kojima govorite, ali neku izjavu istražitelju?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Jesam, opričala ovo sve i još koliko petoro, moj odlazak dolazak. I moja je sćerka slučajno rekla, ja sam ošla po moju ćerku da je povedem sa sobom ponovo za Beograd. Ona je dala izjavu tim istražiteljima, možda bi vam moja majka znala reći nešto više pošto je ona noćila u školi, a sćerka moja nije bila možda sat, dva.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Moje pitanje je da li ste dali izjavu, dakle dali izjavu, potpisali izjavu, da li ste tada dali neku izjavu?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Samo sam dala izjavu ko nas je popis'o pred školom. I kako je, evo što sam isto i danas pričala, a ja drugo nisam ništa davala izjavu nego sve ono što ste me vi ponovo pitali.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja ne znam da li se opet dobro razumemo. Jedno je govoriti da li ste dali izjavu, da li vam je ta izjava pročitana, da li ste potpisali tu izjavu ili ne?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Jedino mi je dao novine da pogledam, mogu li ikog poznati na tim slikama. Na sto je novine raširio, ja sam pogledala odmah sam poznala osobu koja nas je popisivala. I tad sam se potpisala, moje ime preko čela te osobe. A taj što me je ispitivao, i on se potpis'o niže.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je to onaj album fotografija koji vam je pokazan danas pred Sudom?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Nije. Je je mislim ta, al' nije ona slika koju sam pred Sudom, jednu sam i prošle godine al' sad kad sam došla ovde opet su mi donijeli da pogledam mogu li ikog poznati. Ja sam i opet poznala Mitra.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je to po vama ta ista njegova fotografija bila?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: A možda se sad malo kasnije slikao, ne znam, kao napredniji mi sad izgleda nego što je onda bio. A ja ne znam, samo uglavnom a je to ta osoba.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada kažete napredniji, na šta mislite gospođo?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Pa ako hoćete, ja po seljački da kažem, opravan, težak na vagu dobro.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: To kažete u odnosu...

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Na kilažu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Na fotografiju koji su vam prethodno pokazali. Smatrate da je razlika bila u njegovoj debljini.

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Tako, šta ja znam, bar lice.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste ga sem te prilike, kada kažete da vam je pokazana, da su pokazane razne fotografije prošle godine u martu i ove, a li ste imali prilike da vidite njegove fotografije ili bilo kakve snimke na televiziji ili negde?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Nisam. Nisam zato što ja radim drugu smjenu, a satelit počinje koji mogu gledati od 7 sati pa do 11, a ja kući dolazim, nikad prije 10 do pola 11. A drugi su mi pričali da su ga viđali, a ja nisam. Po fotografiji i po slici, ja ga vidjela nisam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da sada ponovo ovo što ste zadnjih desetak minuta govorili na jedan drugi način, da budemo sigurni da li je tako. Dakle posle 22. juna 1992. godine, vi kažete da više niste nikada videli Mitra Vasiljevića, ni na televiziji ni u novinama, do marta 2001. godine kada su vam pokazane razne fotografije...

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Apsolutno.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Molim vas, razne fotografije na kojima ste prepoznati. Smatrate da je na tim fotografijama bio mršaviji, drugačiji nego na na ovoj koju ste danas...

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Malo, malo, mala sasvim razlika, malo je pitomiji sad. Frizura mu je isto kad sam ga onda videla, samo mi je onda malo bio po mom...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Na samom kraju pošto i danas i sada tvrdite da je ta osoba koju ste 22. juna 1992. godine videli, identifikovali kao Mitra i opisali ste da ste ga nekoliko godina pre toga viđali u "Vilinoj vlasi" i u "Panosu". Ako bih vam rekao da nikada nije radio u hotelu "Vilina vlas", a li bi to nešto izmenilo u ovome što ste danas rekli?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Ja ne znam, ja samo kažem da sam ga viđala lično u "Vilinoj vlasi" i da me je lično služio. Da li je on nekog mjenjao, a samo ja sam odma' rekla unapred da sam ga tu manje puta viđala na službi. Ja sam to i rekla, odma' s početka.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kad vam kaže da nikada znači da nije radio, to možemo dokazati i vi ste nešto drugo govorili. Posebno gde je bio 22. ne želim ovde ni da govorim o tome. Želim samo ovo još da vas na kraju pitam. Sem ovog što

ste naveli, ovih problema koje ste imali, da li postoji neki poseban motiv prema Mitru Vasiljeviću?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Ne. Ja njega nikad nisam prije vidjela za vreme početka, od 4. aprila. Sve do toga datuma kad nisam prišla mu bila kad nas je pis'o. Išla sam, vidala sam osoba i osoba ali stvarno Mitra nisam nikad. Što nisam ja neću a kažem.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I na osnovu čega mislite da ta osoba koja je došla i popisivala, bila Mitar Vasiljević?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Zato što ga unam sada od detinstva. Koliko je puta došao autobusom, bilo mu je bliže iz Klašnika sa stanice da ide kod ženine familije sa gospođom svojom. To znam ko i ja što ja ovde stojim

ADVOKAT DOMAZET: Gospođo, možda znate ili mislite da znate, ja tvrdim da on 22. juna nije bio tamo. Hvala, ja nemam drugih pitanja.

SUDIJA HANT: Gospodine Grum, izvolite.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC GRUM

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospođo, gospodin Domazet vam je postavljao pitanja koja su se ticala zaštite za koju ste mislili a je vaša porodica navodno imala, govorili ste o nekavoj potvrdi. Da li nam možete reći, da li znate ime osobe koja vam je dala tu potvrdju za koju ste smatrali da vam je pružila određenu zaštitu vašoj porodici?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: To je bio Tomić, komandir SUP-a.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A gospodin Tomić, taj komandir SUP-a, da li mu znate ime možda?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Da ti pravo kažem, dvojica ih je braće bila. Mi smo ga zveli Tomić isto k'o i mene što su zvali cijela Župa Bešlička, imenom se nije niko oslovljavao.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle znate li imena obadvojice braće ili ne znate ime ni jednom od njih?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Znala sam al' sam izgubila, jer sam išla svako drugi dan u SUP, ja sam kraj tog Tomića prolazila, ja njega prije nisam znala. Meni je prvo bilo da ga upoznam tada, a ne bi ga ni tada znala, prvo je došao s autom, ja sam stajala sa mojom šćerkom i taj momak što je bio sa mojom ćerkom kaže, pa eto vam Tomića, ja sam mu ispričala radi čega sam došla. Tad mi je bilo prvi put da ga vidim, a ja njega do tad nisam znala. Ja nisam imala nikakvih susreta u SUP-u šta ja znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodin Domazet vas je pitao i o nekim drugim ljudima koje ste videli u školi "Vuk Kardžić" istog onog dana kojeg ste videli, kako vi

kažete, gospodina Vasiljevića, dakle da li poznajete izvesnog Milana Lukića i da li ste videli je li on bio u školi tog dana?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Da kažem i to, ja isto Milana Lukića kao u facu nisam znala ali njegove roditelje dobro poznam. Jer ja kad sam se udala, Lukić je im'o šest godina. Moje sestre je bila šćerka, njegova vrsnica. I zajedno su išli u školu...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospođo, tog dana, kada ste u školi bili, da li se neko od ljudi koji su tamo bili prisutni, da li je on rekao da je on Milan Lukić?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Dvojca su došli, došao je zajedno Ćira i još je jedan došao u policijskom odjelu. Kad je došao na vrata, rekao je, selam alejk, đe vam je Avdija Šabanović, jeb'o vas on, đe vam je Murat Šabanović, jeb'o vas on, đe vam je Alija Izetbegović, jeb'o vas on. Kada je on to izgovorio, onda je zavratio rukav i ovdje ispod vanjskog, bluze policijske pisalo 'vamo policijskim slovima "Milicija, Milan Lukić". I onda se predstavio: "Ja sam Milan Lukić, najveći koljač u Višegradu. Dobro vidite, ako imate kameru, snimite me i kad dođete u Alijinu državu da me gledate".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I ta osoba koja se vama predstavila kao Milan Lukić, da li je on nešto rekao ljudima u vezi s njihovom imovinom, s njihovim vlasništvom?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Nije ništa, samo je donio jedan karton i na sred sale bacio i rek'o nam "Svi koji imate nešto kod sebe metalno, ovde u ovaj paket stavite. Imaćemo pretres, imali smo problema s prethodnom grupom koja je ovde bila u školi, to su bili ljudi iz Žljeba", kao da su bombu kod njih našli. Međuvremeno, naš je narod počeo bacati u ta šahta kašičice, viljušćice, nožiće, šta je ko im'o. Ja sam stvarno prišla i uzela dve male kašičice iz onog paketa bila sam ponela kafenjake ali sam zaboravila kađičice. Ja sam uzela sebi iz paketa dvije kašičice i on je otle otiš'o.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospođo, možete li proceniti koliko je vremena prošlo od trenutka kada ste videli da je otišao Mitar Vasiljević i trenutka kada je došao taj čovek koji se predstavio kao Milan Lukić?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Pa možem. Mitar je otišao sigurno prije 12 iz škole, a Milan je Lukić doš'o, samo moglo je biti proći četiri zato što su došli da mene izvjesti da trebam ući u školu, da mi nisu našli prijevoz. I ja sam teda i ušla u školu, na malo prije nego što je Milan Lukić došao u školu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A da vas sad nešto drugo pitam. Gospodin Domazet vas je pitao celi niz pitanja koja su se ticala toga da li je to bilo 22-og zapravo. Pre nego što vama postvim pitanje, ja ću zatražiti da se dokument kojije označen brojem 95, dokument Tužilaštva 95, podeli po sudnici svima zainteresovanim.

SUDIJA HANT: Kad kažete zamenski...

TUŽILAC GRUM: Ne, ne, dodatni.

SUDIJA HANT: To će biti dokazni predmet P95, tačka 1 i biće zapečaćen.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle kada ste govorili o datumima u vezi s pitanjima koje vam je postavio gospodin Domazet, rekli ste da su 14. ljudi znači vašeg sela trebali otići konvojem, a da do toga nije došlo. Zatim ste se 22. ponovo okupili u školi. Da li sam dobro razumeo, dakle da 21. juna je vama rečeno da se pripremite i da ćete ići konvojem?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas pogledajte sad ovaj dokument pred vama, vidite, ima jedno ime, to je osoba koja je takođe zaštićena, prema tome to je osoba o koju kada vi o njoj govorite, spominjete broj 18. Trenutak da završim. Recite nam dakle, između 14., kada anm je prvi put rečeno da ćete ići i 22., kada ste bili ponovo u školi, da li ste ovu osobu VG-18 videli?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Jesam. Ta je osoba nama najglavniju vijesti donela. Došla je u naše selo i poč'o je plač u mom tom susednom selu što sam rekla Polje odakle je ženi izgorela ćerka u vatri, Sadeta se zvala a beba je bila stara, u šumi se je rodila, da li je bila 24 sata, da li je dva dana, ne bi znala tačno reć'. Ta osoba je prvo došla toj majci i mi kad smo čuli plač napolju kod te kuće, ta majka imenuje svoju šćerku i govori, moja ptičice, to bebče što se bilo rodilo. Onda, mi smo iz mog sela, ja i još dvije osobe odma' otišle do tog Polja, to je možda jedno dvadesetak minuta razdaljenosti. Kad smo gore došli, žena samo hoda po kući i udara se i viče, ljepa braćo i sestre, idite i u goru i u vodu, a nemojte da idete na konvoj. Ja više nemam nikoga iz moga komšiluka. Mi smo juče zapaljeni svi tude i tude. I onda, dala nam je izjavu isto ko ih je popis'o.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospođo, da li se sećate da li je VG-18, a nemojte spomenuti ničije ime, molim vas, da li je još neko bio sa VG-18 tada?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Jes' bilo njino dijete. I ta je osoba rekla da i' je popis'o Mitar Vasijević, da i' je doveo u kuću Jusufa Memića u pionirsku i smjestio i dao im papir, sigurno vam je, niko vas dirati neće. Oni su tu, ohrabрили se, mislili baš to i tako. Taman što su kaže večerali i polegli, neko je pokucao na vrata. Čovjek je ustao i otvorio vrata, oni rekli mi moramo ući, kaže, da poratgovaramo. Tu su ušle dvije osobe, pokupil iim novac, zlato, zta ja znam, i odnijeli. I oni su ope' ostali. Do par sati, a li do dva, da li, žena bar tako ovim riječima kaže, ponovo su ope' došli i pokucali na vrata. I rekli im, tu vam nije bezbedno. Hajte da vas prebacim u jednu drugu kuću de će vam biti bezbjedno. I kaže, taj je narod pokupio svoje stvarčice, noć je bila, jedan je kaže išo ispred, jedan se s desnog krila, jeadn je s lijevog, jedam je pozadi. Tako a niko nije mogao izbešći iz te kolone do pred vrata ta gde su ih mijestili. Smjestili su ih, kuća bila pod pločom. Adema Ameragića, ja sam znala gdje je ta kuća dobro. Samo pod ploču bila. Tu mi je, kaže, otvorio vrata, ti su mi otvorili, ona tada nije imenovala ko je bio da i' tu smijesti. Kaže bilo je 11 sati u noći, nisam toliko vidjela ko nasa je tu smijesto. Samo što smo ušli, nešto joj se sjevnulo ko letka. Natao je dim, počeo je plamen, narod je vrišt'o, ja sam kaže bila prva do prozora, udarila sam rukom o prozor, staklo je puklo ali nisam uspjela da odem. Zapela mi je ruka, tamo nekakva mreža bila. I nako sam pala pod prozor. I moje djete je kod mene

palo. Osjetila sam još, da li je dvoje, da li je troje, kaže nism sigurna, živo preko mene prešlo. Onda je nastala pucnjarija, psovka. Nemalo, to se stišalo, onda ja sam keže, polako puzeći prepuzala preko ceste u neku kanalizaciju i tu sam ostala dok se nije počelo razviđavati.

SUDIJA HANT: Samo trenutak. Mislim da moramo razjasniti ovde da je to dakle ono što je ona čula od VG-18 i kao drugo, važno je da saznamo, kada je, po ovom što je ona rekla ispada da je to bilo dan nakon požara. A kada ste rekli, kada ste je pitali da li ste VG-18 videli između 14. i 22., ona je samo odgovorila da, nije rekla kada.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle vi ste nam sada ispričali jednu priču, vi ste govorili u prvom licu, govorili ste, ja sam ovo, ja sam ono. Da li ste nam zapravo pričali šta vam je rekla VG-18?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sjećate li se kog je datuma tačno vama rekla VG-18 ovo što ste nam sada ispričali?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: Ne sećam se datuma, samo znam da je bilo posle 14. Zato što smo i mi taj dan trebali ići. Možda bi vi bili, kaže, sreća vam je velika što niste išli. Možda bi i vi tu noć bili zapaljeni. Ali mi nismo ošli, konvoji su se vratili prazni, nama su rekli da će doći za sedam dana po nas. Sedam do osam, tako je i bilo. Tako je i bilo, mi smo brojali minute kad će proći sedma dana, a jok sate i dane.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospođo, jeste li vi sigurni, evo ovako ćemo postaviti pitanje. Taj razgovor koji ste imali sa VG-18, da li je to bilo pre ovih događaja o kojima ste nam pričali kad ste videli gospodina Vasiljevića?

SVEDOK VG-117 – ODGOVOR: To je bilo prije nego što sam ja videla gospodina Vasiljvića. To je bio taj događaj prije nego što sam ja njega vdela.

TUŽILAC GRUM: Nemam više pitanja, časni Sude.

SUDIJA HANT: Hvala gospođo što ste došli da svedočite, sada možete slobodno otići. Gospodine Domazet, ovde imamo englesku verziju biografije gospodina Krstića. Ako se ne varam, nešto se raspravljalo o uvrštavanju jednog izveštaja dokaznog predmeta D42. Da li da to dodamo tom dokumentu kao D42, tačka 1?

ADVOKAT DOMAZET: Mislim da je to rešenje.

SUDIJA HANT: Nema nikavih prigovora, dakle biografija doktora Krstića će biti dokazni predmet D42, tačka 1. Gospodine Domazet, mislim da smo dobro shvatili da nam ne možete dati nikavu procenu tačniju ali možda neku grublju procenu koliko će vam vremena bit potrebno da pripremite izvođenje dokaza onoga što je posvedočila ova sad svedokinja?

ADVOKAT DOMAZET: Pa Vaša visosti, dobro ste procenili da mi je vrlo teško u ovom trenutku...

SUDIJA HANT: Meni stvarno treba samo gruba procena, mislim da sad znamo otprilike gde smo krenuli do sada.

ADVOKAT DOMAZET: Pogotovo što ste rekli da bi to trebalo da bude gotovo do petka ako se ne varam.

SUDIJA HANT: Ne, ne, ne, situacija o kojoj se sada radi, mislim da sam dovoljno jasno rekao kada sam dopustio Tužilaštvu da ponovo pokene izvođenje dokaza, ja sam rekao da to neće biti gotovo do petka i da ćemo nastaviti kasnije kako bismo mogli da saslušamo sve dokazne materijale koje vi možete predložiti u smislu ponovog otvaranja vašeg izvođenja dokaza. Ono što ja sada tražim je da mi date procenu trajanja u nedeljama tako da jednostavno znamo otprilike koliko nam još treba.

ADVOKAT DOMAZET: Pa ja se nadam, obzirom da su neke pripreme toga počeli ja i gospodin Tanasković već odavde ali se nadam da ukoliko bi, znači danas ovo preinuli, mi možemo u četvrtak da se vratimo ovaj, za Beograd od, ja se nadam da bi do negde već ponedeljka znali koje bi dokaze mogli da predložimo obzirom na onu činjenicu da je potrebno da se i ti svedoci pripreme, dakle pasoši, vize, realno bi bilo da u onoj drugo j nedelji, ne one sledeće nedelje, nego naredne nedelje budu iznošeni ti dokazi.

SUDIJA HANT: Mislim da bi bilo realnije ako jednostavno kažemo da očekujemo a čujemo od vas vest o tome kada ćete moći da odgovorite na ovo do sledećeg utorka ili srede. A zatim možemo a učimo da Pretresno veće ponovo zaseda i do tada ćemo odrediti datum za završnu reč kako pismeno, tako i usmeno. Nisam siguran da li je neko primetio da sam prošle godine zamolio da počnete da pismenim delom završne reči tokom Božića. Ukoliko niste s time počeli, mislim da treba da požurite jer nećete imati puno vremena za to. Dakle ponavljam, mislim da razumemo teškoće koje imate, očekujem neku procenu ili makar neki izveštaj o napretku do sledećeg utorka ili srede kako bismo mogli da nastavimo. Da, gospodine Grum?

TUŽILAC GRUM: Samo jedna mala primedba. Prošle nedelje smo stekli utisak da je Odbrana smatrala da može da reč o svedoku koji tvrdi da gospodin Mitar Vasiljević možda liči na nekoga. Mislim kako bismo izbegli da ponovo dovodimo istog svedoka, da li možemo da zatražimo od nje da ostane, ja pretpostavljam da...

ADVOKAT DOMAZET: Ako Odbrana do sutra bude saznala ko je ta osoba, možda bismo mogli da dok ovu svedokinu imamo u Hagu da zamolimo, da aznao da li ta svedokinja poznaje tu osobu.

SUDIJA HANT: To bio bio dobar način, ja sam za vreme, zapravo bih hteo na kraju svega da za vreme istrage koju bude gospodin Domazet vodio što se tiče pitanja koja će postaviti svedoku da onda se i raspita za mogućnos da li je potrebno da se dovede ova svedokinja ako sam vas dobro razumeo. Ako znate dakle o kome se radi, dakle osobi na koju liči gospodin Vasiljević ili ako imate makar fotografiju koju biste mogli

pokazati svedokinji, to bi bilo najbolje. Časni Sude, za sutra će biti možda prerano da ...

SUDIJA HANT: A da, to smo već rekli da razumemo. Dakle ako ne znate danas, možda biste znali sutra ali u svakom slučaju da date neku naznaku Tužilaštvu kad bi se ova svedokinja možda mogla dovesti nazad, dakle nekakav opis, fotografiju ili ime te osobe o kojoj je reč kako bi se onda mogli pripremiti za svedočenje. Možda imate nekih drugih materijala koje imate nameru da pokažete toj svedokinji do koje ćete doći tokom same istrage. Ne želimo vam ograničiti vaš rad na toj istrazi. Da li želite još nešto spomenuti?

ADVOKAT DOMAZET: Vaša visosti, utvrdio sam proverom da nije traženo i nije uveden kao dokaz nalaz i mišljenje profesora Krivičnog prava doktora Đurđića, verovatno zbog toga što smo tada čekali da se gospodin Grum izjasni da li želi da ga ispituje unakrsno i koliko se sećam gospodin Grum je rekao da nema potrebe i zao ga nismo ni pozivali ali je ovo njegovo pismeno mišljenje ostalo a da nije uvedeno kao dokaz.

SUDIJA HANT: Mislim da smo ranije razgovarali o tome i mislim da samo neki manji broj odlomaka iz tog izveštaja je relevantana, bar koliko smo mi uspeli odrediti međutim da je opis koji ona daje, različitih zločina, da bi to moglo biti od neke koristi kada budemo razmišljali o određivanju kazne. Ima celi niz referenci koje se tiču bivšeg jugoslovenskog zakona, koje nas ni na šta ne obavezuju ali ipak moramo to uzeti u obzir kada odmeravamo kaznu. Dakle šta vi možda predlažete gospodine Grum, da nam jednostavno bude prisutno? Da bude uvršten taj dokument. To će onda biti dokazni predmet D47. To je izveštaj profesora, zar ne? Profesora Đurđića, da.

ADVOKAT DOMAZET: Hvala, časni Sude.

SUDIJA HANT: Mi imamo kopije toga, ne znam gde je moja ali siguran sam da imamo te kopije. Dakle na osnovu toga mi sada prekidamo sa zasedanjem do datuma koji će kasnije biti odeđen. Ako bilo ko od vas ima nekakve podatke o napretku ovog Predmeta, molim vas javite nam to. U redu, a sada prekidamo sednicu.

